

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ—ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ—ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

Ἀρχισυντάκτης: Ἀριστέλης Κ. Οἰκονόμος

ΤΟΜΟΣ 806 — ΕΤΟΣ 807

1880 — 1881

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 41.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ.

Δέν ἠξεύρομεν ἂν ἔλθῃ ποτὲ ἐν τῇ ζωῇ τοῦ παντός ὁ χρόνος τῆς τελείας ἁρμονίας τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πλασμάτων. Ἄλλ' ἐὰν κρίνωμεν ἰδίως περὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προτερημάτων καὶ ἐλαττωμάτων αὐτῆς, αἱ τύχαι τοῦ κόσμου τούτου ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀδιάκοπον ζύμωσιν, τὴν ὁποίαν ἀπ' αἰῶνος ἐνεργοῦσιν ἐναλλάξ, μετὰ μαθηματικῆς σταθερότητος, αἱ δύο μεγάλαι τῆς ἀψύχου καὶ τῆς ἐμψύχου φύσεως δυνάμεις, ἡ εἰρήνη καὶ ὁ πόλεμος. Ὅστις θέλει τὸ ἐν ἀναγκαίως θέλει καὶ τὸ ἕτερον, ἐκτὸς ἂν ἀπαρνηθῇ τὴν δικαιολογικὴν αὐτοῦ φύσιν. Δι' ὅσους ἀποτροπιάζονται τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν ἐξουθένωσιν, ὁ πόλεμος εἶναι ἡ ὑπερτάτη τοῦ ἠθικοῦ καθήκοντος ἀντίληψις. Δι' ὅσους δὲν ἀνέχονται τὴν διαιώνισιν τῶν ἀγρίων ὀρμῶν, ἡ εἰρήνη ἔρχεται ὡς ἄγγελος παρηγορίας ἐπὶ τῆς ἐρημουμένης γῆς. Καὶ τοιοῦτοτρόπως στρέφεται περὶ ἑαυτὴν ἡ σφαῖρα καὶ πάλιν στρέφεται, ἵνα ἐξακολουθῇ τὸν αἰώνιον δρόμον τῆς, ὅστις εἶναι ἀπόλεμος καὶ εἰρήνη.»

Ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἡ πολεμικὴ καὶ ἡ εἰρηνικὴ τῶν ἐθνῶν ροπή. Θέλομεν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην, περιορισθῇ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἔννοιαν καὶ πάλιν οὐχὶ καθ' ὅλα τὰ ἔμμεσα ἀποτελέσματα τῆς, τὰς ζημίας τοῦτέστι καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ἐκ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἀποτελέσμα-

τος του πολέμου παραγομένας, αλλά κατά μόνα τὰ ἄμεσα τὰς δαπάνας τούτέστι, τὰς ὁποίας ὁ πόλεμος ἀπαιτεῖ. Καὶ ἀντὶ ὑποθετικῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις ὑπολογισμῶν, ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος ἡ πρακτικὴ τοῦ κατὰ τῶν Ἀνθενωτικῶν πολέμου τῆς Μεγάλης Δημοκρατίας τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὸν κ. Sherman, εἰς 6,190,000,000 δολλάρια τούτέστι εἰς 31 σχεδὸν δισεκατομμύρια νέων δραχμῶν ἐξεκαθαρίσθη μέχρι τοῦδε τὸ ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας ταύτης δαπανηθὲν χρηματικὸν ποσὸν κατὰ τὸν ἀνωτέρω πόλεμον. Ἐν τῇ δαπάνῃ ταύτῃ περιλαμβάνονται οὐ μόνον τὰ δαπανηθέντα κεφάλαια ἀλλὰ καὶ οἱ τόκοι, οἵτινες ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1861 μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1879 κατεβλήθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων, τὰ ὁποῖα ἐδέησε νὰ συνομολογηθῶσι πρὸς εὔρεσιν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων. Οἱ τόκοι ἀνέρχονται εἰς 1,764,250,000 δολάρια, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς τῶν δανείων ἐκδόσεως καὶ τῆς ἀμοιβῆς ἀναβαινόντων εἰς 111 $\frac{1}{4}$ ἑκατομ. δολλαρίων.

Ἴδου πῶς διαμοιράζονται εἰς ἑκατομμ. δολλαρ. αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κατ' εἰδικὰ κεφάλαια δαπάναι: Α' κατὰ ξηράν. Μισθοὶ 1,14 $\frac{1}{4}$: διοικήσεις 384 $\frac{3}{4}$: ζωοτροφίαι 381 $\frac{1}{2}$: ὄπλισμός 345 $\frac{1}{2}$: μεταφοραὶ 339 $\frac{3}{4}$: ἀμοιβαί, νεοσυλλεξίαι κλπ. 193 $\frac{1}{2}$: ἵπποι 126 $\frac{3}{4}$: ὄπλα 100: πυροβολικὸν καὶ μηχανικὸν 70 $\frac{1}{4}$: στρατωνισμοὶ 31: προσκλητήρια, γυμνάσεις κλπ. 29: φρούρια 13 $\frac{1}{2}$: ἀπομαχικὰ ἄσυλα 8 $\frac{1}{2}$: ἀποζημιώσεις 8 $\frac{1}{2}$. — Β' κατὰ θάλασσαν. Ἐφοπλισμός τῶν πλοίων 160 $\frac{1}{8}$: μισθοὶ 74 $\frac{1}{2}$: μηχαναὶ 49 $\frac{1}{4}$: πυροβολικὸν 31 $\frac{1}{2}$: ἀποθῆκαι 30 $\frac{1}{2}$: προμήθειαι 16 $\frac{1}{3}$: καύσιμος ὕλη 41 $\frac{1}{3}$: βοηθητικὰ πλοῖα 10: θαλάσσια στρατεύματα 7 $\frac{3}{4}$. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ κυριώτερα τῶν ἀμέσων πρὸς πόλεμον δαπανημάτων. Πρέπει ὅμως (πάντοτε εἰς ἑκατομμ. δολλαρίων) νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ἐξῆς πρὸς τὸν πόλεμον ἐπίσης ἀρμοσθέντα: Διαχειρίσεις σχετικῆ τῶν φόρων καὶ τῶν τελωνείων 157 $\frac{1}{2}$: ἀποζημιώσεις διάφοροι ἐξωτερικαὶ καὶ ἐσωτερικαὶ 17 $\frac{1}{2}$: συντάξεις 420: διατήρησις αἰχμαλώτων καὶ ἀπελευθερωθέντων

δούλων 19: κοιμητήρια 5 $\frac{1}{4}$: προμήθεια τεχνητῶν τοῦ σώματος μελῶν ἀντὶ τῶν ἀποκοπέντων $\frac{1}{2}$.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὑπολογισμοῖς δὲν περιλαμβάνονται τὰ πολεμικὰ δαπανήματα τῶν Ἀνθενωτικῶν ὅπως δὲ ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, οὔτε περὶ τῶν ἐμμέσων δαπανῶν καὶ ζημιῶν πρόκειται. Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις, πραγματευόμενοι περὶ ἀμέσων χρηματικῶν θυσιῶν, νὰ λησμονήσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ πολέμου προσενεχθείσας ἀνθρωποθυσίας. Ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ αὐτῶν θὰ καταρτισθῇ πλήρης, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν κύκλος. Ἀφ' ἐνός τὰ χρήματα καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ σώματα, εἶναι ἡ πρώτη σελὶς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ τῶν ἐθνῶν προβλήματος. Τοιουτοτρόπως εἰ μὲν Ἀνθενωτικοὶ ἔθεσαν ἐπὶ ποδὸς πολέμου 1,124,000 στρατιώτας, οἱ δὲ Ἐνωτικοὶ 2,653,000. Ἐκ τῶν πρώτων ἀπέθανον ἢ ἠκρωτηριάσθησαν 660,000, ἐκ τῶν δευτέρων δὲ εἶναι δυνατόν νὰ ὑποτεθῶσιν ὀλιγώτεροι. Ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ἀνδρῶν ἔχει τι δυσθεώρητον νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς καθαρῶς δημοκρατικῆς ιδέας, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὠχρῶσι τὰ προσημειωθέντα 31 δισεκατομμύρια νέων δραχμῶν, καθὼς καὶ τὰ κατ' ἄλλους ὑπολογισμοὺς ἕτερα 34 δισεκατομμύρια τῶν κατόπιν ἐρχομένων δαπανημάτων τῆς μεγάλης ἐν τῷ Νέφ Κόσμῳ πολεμικῆς τῶν τελευταίων χρόνων συγκρούσεως.

ΕΛΛΗΝΟ-ΒΑΥΑΡΙΚΑΙ ΑΝΤΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ.

Δύο ἡμέρας πρὶν ἢ Ἐθνικῆ Συνέλευσις τῆς Γ' Σεπτεμβρίου συμπληρώσῃ τὰς ἐργασίας της (18 Μαρτίου 1844), ἐν ἀρμονίᾳ καὶ συμφιλιώσει πρὸς τὸν τότε βασιλέα Ὁθωνα προσελθόντα ἐνώπιον αὐτῆς καὶ ὀρκισθέντα ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν τὴν τήρησιν τοῦ συντάγματος, ἤτοι τὴν 16 Μαρτίου 1844 ἐξέδωκε τὸ ἐπόμενον ψήφισμά της.

«Κεφ. Ζ'. Ἡ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν 5' § τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ψηφίζει: Α') — Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, τῇ εὐθύνη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς Αὐτῆς τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως παντὸς λογαριασμοῦ, ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων πηγάζοντος. Β') — Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατῶν Δυνάμεων, περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ πηγάζοντος χρέους τῆς Βαυαρίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.»

Ἐκκαθάρισίς τις τῶν λογαριασμῶν τούτων φαίνεται ὅτι ἔλαβε χώραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ θέμα στρατιωτικῆς τοῦ Βαυαρικοῦ σώματος δαπάνας. Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη ἀπωλέσθη κατόπιν πυρκαϊᾶς. Ὅπως δὲ ἡ ἐννοια τοῦ ψηφίσματος ἦτο πολλῶν γενικωτέρα. Κατ' αὐτὴν μόνον ἐν ἔτει 1845 ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποβάλλων εἰς τὰς Βουλὰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπικρατείας κατὰ τὴν πρώτην βασιλικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1833-1843, διεκήρυξεν, ὅτι ἡ καχεκτικὴ κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἐπικρατείας ὀφείλετο εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ ὅτι εἰδικώτερον τὰ κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν δεκαετίαν συνομολογηθέντα δάνεια περιῆλθον οὐχὶ εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἀλλ' εἰς τοὺς διαχειριζομένους αὐτῶν. Ἡ ἀντιβασιλεία π. χ. εἶχε θέσει τὴν χεῖρά της βαθέως ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου θησαυροῦ, οἱ ἀκόλουθοι τοῦ βασιλέως ἐπίσης, ἐν γένει δὲ ἐπρόκειτο περὶ χρηματιστικῆς ἐκ Βαυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιδρομῆς. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, πρέπει νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὰς ὁποίας συνδεομένη ἡ οἰκονομικὴ δια-

χείρισις τῶν ἐτῶν 1833—1843 ἐπήνεγκε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κατ' οὐσίαν τὰς Ἑλληνικὰς ἀπαιτήσεις.

Κατὰ μὲν τὸν Φεβρουάριον 1832 αἱ Δυνάμεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας, δυνάμει πληρεξουσιότητος ἦν εἶχον λάβει παρὰ τῆς Ἑλλάδος, προσήνεγκον τὸ στέμμα αὐτῆς εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκον διὰ τὸν ἀνήλικον υἱὸν τοῦ Ὁθωνα. Κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον 1832 ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Συνέδριον τὰς ἐπομένους προσφορὰς. Μὴ δυνάμενος, λέγει, μέχρι τῆς τακτικῆς συγκλήσεως τῶν Βαυαρικῶν Βουλῶν εὐδεμίαν ποσότητα νὰ διαθέσῃ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ θυσίας ἐκτάκτους· θέλει ὅμως ἀφήσει εἰς τὸν πρίγκιπα Ὁθωνα υἱὸν τοῦ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ εἰσοδήματός του ὡς πρίγκιπος τῆς Βαυαρίας, θέλει περιστοιχίσει αὐτὸν δι' ἀνδρῶν ἐκλέγων αὐτοὺς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων του καὶ μισθοδοτῶν αὐτοὺς ἐκ τοῦ βαυαρικοῦ ταμείου, θέλει δὲ τῷ προμηθεύσει ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς ἀκολουθίαν του καὶ εἰς στρατιωτικὴν τῆς Ἑλλάδος ὀργάνωσιν ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνηλίκου προσωπικότητος τοῦ πρίγκιπος Ὁθωνος, ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ἀνέλαβε τὸ χρέος νὰ διορίσῃ αὐτῷ Ἀντιβασιλείαν ἐκ τριῶν ἀνδρῶν σοφῶν καὶ ἱκανῶν, ἐχόντων ἀρχὰς συνταγματικὰς καὶ μισθοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ Βαυαρικοῦ ταμείου, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν θὰ διαχειρίζηται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, ὁ δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, ὁ δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, ὁ δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Βεβαίως αἱ ὑποσχέσεις αὗται τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου ὤρμωντο ἐκ προθέσεων ἀγαθῶν καὶ τὸ κυριώτερον φιλελληνικῶν, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ ἐννοῶμεν νὰ μειώσωμεν τὴν αἴγλην τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς θρόνος ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τὴν

ἡγεμονικὴν τῆς Βαυαρίας οἰκογένειαν. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν, ὅτι οἱ ἄνδρες οἱ ὅποιοι ἠκολούθησαν ἐν Ἑλλάδι τὸν βασιλέα Ὁθωνα, ἐκτὸς σπανιωτάτων ἐξαιρέσεων, ὑπῆρξαν εἶδος ἀκρίδων ἀπορροφησασῶν δεκάδας ἑκατομμυρίων ἐκ τοῦ δημοσίου τῆς χώρας ταμείου. Αἱ καταχρήσεις των, θὰ εἴπη τις, εἶναι εἰμαρμένος κλῆρος ὄλων τῶν κηδεμονευομένων λαῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἐναντίον τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος, ἡ Ἑλλάς ἐδαπάνησε πολλὰ ἑκατομμύρια εἰς μισθοδοσίαν τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὅποια κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔδει νὰ μισθοδοτῆ ἐκεῖνος. Αἱ ἀπαιτήσεις λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν πηγῶν τούτων προέρχονται. Μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Βαυαρικῶν ἀπαιτήσεων.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἕνεκεν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας διετέλει κατὰ τὴν πρώτην βασιλικὴν περίοδον, ἠναγκάσθη νὰ δανεισθῆ παρὰ τῆς Βαυαρικῆς κυβερνήσεως ἐν ἑκατομμύριον φράγκων διὰ τῆς ἀπὸ 30]12 Ἰουλίου 1835 συμβάσεως ἐν ἑκατομμύριον φράγκων, διὰ τῆς ἀπὸ 10/22 Μαρτίου 1836 συμβάσεως, καὶ ἐν ἑκατομμύριον Βαυαρικῶν φιορινίων διὰ τῆς ἀπὸ 25]6 Ἰανουαρίου 1837 συμβάσεως, ἐπὶ τόκῳ 4 τοῖς % ἄχρις ἐξοφλήσεως. Κατόπιν ἐπῆλθον διάφοροι περὶ τῶν δανείων τούτων συμβάσεις κανονίζουσαι τὰ κατὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, αἱ ἀπὸ 15]27 Ἰανουαρίου 1838, ἀπὸ 30]12 Μαΐου 1838, ἀπὸ 14]26 Ἰανουαρίου 1840 καὶ ἀπὸ 14]26 Φεβρουαρίου 1842. Διὰ τῆς τελευταίας συμβάσεως ἐκκαθαρισθὲν τὸ ὑπολειπόμενον πρὸς τὴν Βαυαρίαν χρέος, ὠρίσθη εἰς 2,917,711 φράγκα, καὶ ἐκανονίσθη ἡ πληρωμὴ τοῦ κεφαλαίου τούτου ὡς ἔπεται: 250 χιλ. φράγκων τῆ 18 Νοεμβρίου 1842, — 250 χιλ. φρ. τῆ 18 Νοεμβρίου 1843, — 500 χιλ. φρ. εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις ἐντὸς τοῦ ἔτους 1844, — ἀνὰ 500 χιλ. φρ. τῆ 18 Νοεμβρίου τῶν ἐτῶν 1845, 1846 καὶ 1847, — καὶ 417,711 φρ. τῆ 18 Νοεμβρίου 1848, — ἅπασαι αἱ δόσεις αὗται ἐντόκως 4 τοῖς % ἀπὸ τῆς 19]31 Μαρτίου 1841 μέχρις ἐξοφλήσεώς των. Ἀπέναντι τοῦ χρέους τούτου

ἐπληρώθησαν οἱ τόκοι μέχρι τοῦ 18]30 Νοεμβρίου 1842 καθὼς καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπαιτητὴ δόσις τῶν 250 χιλ. φρ. Τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἔμεινε ἔκτοτε ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Δι' ἀλλεπαλλήλων διακοινώσεων ἀπὸ τοῦ 1845 ἡ Βαυαρικὴ κυβέρνησις ἀπήτησε παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς τὴν πληρωμὴν, μέχρις οὗ διὰ τῆς ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1859 διακοινώσεώς της ἐγνωστοποίησε πρὸς αὐτήν, ὅτι τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπαίτησίν της ἐξεχώρησεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1849 διὰ νομοθετικῆς πράξεως πρὸς τὸν βασιλέα Λουδοβίκον προσωπικῶς, καταβαλόντα τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ Βαυαρικὸν ταμεῖον. Ἡ ἀπαίτησις αὕτη, μεταβιβάσθεισα οὕτως εἰς τὸν βασιλέα Λουδοβίκον, περιῆλθε μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ εἰς τοὺς κληρονόμους του καὶ διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὸν πρωτότοκον τοῦ πρίγκιπος Ἀδελβέρτου ἀδελφοῦ τοῦ Ὁθωνος, πρίγκιπα Λουδοβίκον Φερδινάνδον τῆς Βαυαρίας, συνεποσοῦτο δὲ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1879 (κεφάλαιον καὶ τόκοι) εἰς 6,533,435 φράγκα.

Εἰς τελειωτικὸν κανονισμὸν τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ἀπαιτήσεων μεταξὺ Βαυαρίας καὶ πρίγκιπος Λουδοβίκου ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου, ἐδέησε νὰ γείνη διπλωματικὴ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος διαπραγματεύσεις μεσολαβούσης, ἐκ προσώπου τῶν δύο πρώτων, τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, τὸ πόρισμα δὲ τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἀπὸ 29]11 Δεκεμβρίου 1880 συμβάσει ἐπικυρωθείσῃ διὰ τοῦ τελευταίου ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμου. Ἡ σύμβασις αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσιν ὀριστικῶς, διὰ συμβιβασμοῦ καὶ συμφηφισμοῦ, τὰς ἀμοιβαίας ἀπαιτήσεις, αἵτινες πηγάζουσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τῶν πρὸς τὴν Βαυαρίαν συναφθεισῶν συμβάσεων τῶν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1835, 10]22 Μαρτίου 1836, 25 Δεκεμβρίου 1836 (6 Ἰανουαρίου 1837) καὶ 14]26 Φεβρουαρίου 1842, συνομολογηθέντων δανείων, ὧν τὸ ποσὸν ὀφείλεται σήμερον εἰς τὴν Αὐ-

τοῦ Βασιλικῆν Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκηπα Λουδοβίκον Φερδινάνδον τῆς Βαυαρίας, διαδεξάμενον ἅπαντα τὰ ἀπὸ τῶν συμβάσεων τούτων πηγάζοντα δικαιώματα τοῦ Βαυαρικοῦ Κράτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὰς βασιζομένας ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Βαυαρίας ἐν τῇ Συνδιασκέψει τοῦ Λονδίνου γενομένων δηλώσεων καὶ ἐπὶ τῆς σχετικῆς περὶ ταύτης συμβάσεως, τῆς συνομολογηθείσης ἐν Λονδίῳ τὴν 7 Μαΐου 1832, συνεφώνησαν τὰ ἐπόμενα·

1. Ἡ Βασιλικὴ τῆς Ἑλλάδος Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει, ὅτι μένει ὀφειλέτις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικῆν Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκηπα Λουδοβίκον Φερδινάνδον τῆς Βαυαρίας τοῦ ποσοῦ δύο ἑκατομμυρίων, ἑξακοσίων χιλιάδων (2,600,000) φράγκων πραγματικῶν.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο τοῖς μετρητοῖς εἰς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικῆν Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκηπα Λουδοβίκον Φερδινάνδον τῆς Βαυαρίας, ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως ταύτης.

3. Ἐὰν γενομένης τῆς πληρωμῆς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2, κηρύσσονται ἀπεσβεσμένοι ἅπασαι αἱ ἀπαιτήσεις, ὅσας τὸ Βαυαρικὸν Δημόσιον, ἢ ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης, ὁ Πρίγκηψ Λουδοβίκος Φερδινάνδος τῆς Βαυαρίας, ἠδύναντο νὰ ἐγείρωσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τοὺς ληξιπροθέσμους ἢ μὴ τόκους, τοὺς ἐν ταις προμνημονευθείσαις συμβάσεσι συμπεφωνημένους· ἀμοιβαίως δ' ἐπίσης κηρύσσονται ἀπεσβεσμένοι πᾶσαι αἱ χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις, ὅσας ἡ Ἑλλάς ἠδύνατο ἐξ οἰουδήποτε λόγου, νὰ ἐγείρῃ κατὰ τοῦ Βαυαρικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Βαυαρίας.—

Οὕτως ἔληξεν ἡ ὑπόθεσις αὕτη τῶν Ἑλληνο-βαυαρικῶν ἀνταπαιτήσεων, ἣτις ἠδύνατο νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ πολλὰς καὶ διαφόρους ἐπόψεις, εἰάν ὁ χρόνος ἐπέτρεπεν.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1879.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ ἡγουμένῳ φυλ. τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐρεύνης ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1879, προέκυψε 1) ὅτι τὰ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο ἔτος βεβαιωθέντα δημόσια ἔσοδα ἀνῆρχοντο εἰς δρ. 47,392,324, μὴ ὑπολογιζομένου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ ἐκτάκτου ἐσόδου τῶν δρ. 4,500,000 ἀπὸ τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων καὶ 2) ὅτι ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῶν 47,392,324 δρ. εἰσπράχθησαν μὲν 42,898,784, καθυστεροῦντο δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως (31 Ὀκτωβρίου 1880) δρ. 4,493,540. Εἶναι ἀξία περαιτέρω ἐρεύνης ἡ κίνησις αὕτη τῆς περὶ τὰς εἰσπράξεις δημοσιονομικῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεθόδου, διότι κατὰ μέσον ὄρον ἡ καθυστέρησις ἀπορροφᾷ τὸ ἕκτον τῶν ἐσόδων τῆς ἐπικρατείας (ἀκριβέστερον 17 τοῖς %).

Ἐν πρώτοις δύναται, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς εἰσπράξεως πάντοτε, νὰ καταταχθῶσι τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα εἰς δύο κατηγορίας 1) ἀπὸ τῶν ταμείων καὶ 2) ἀπὸ τῶν τελωνείων, ἀλαταποθηκῶν καὶ ὑπολόγων. Ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει 26,338,459 δρ. ἔσοδα καὶ ἡ δευτέρα 21,053,864 (ἧτοι ἀπὸ τελωνείων 19,542,936, ἀπὸ ἀλαταποθηκῶν 908,768 καὶ ἀπὸ ὑπολόγων 602,160), ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς πρώτης καθυστεροῦνται 4,493,540 καὶ ἐκ τῆς δευτέρας 0. Ὡστε τὸ φαινόμενον τῆς καθυστέρησεως ἐπιβαρύνει ἀποκλειστικῶς τὴν διὰ τῶν 53 Ταμείων εἰσπραξίν. Ἴδου δὲ πῶς εἶχεν αὕτη κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτους 1879 (31 Ὀκτωβρίου 1880).

1. Κεντρικὸν ταμεῖον. Εἰσπρακτέα δρ. 4,834,878· εἰσπραχθέντα δρ. 4,410,853· καθυστεροῦντα δρ. 424,024 (ἀναλογία τῶν καθυστερούντων πρὸς τὰ εἰσπρακτέα 8,07 τοῖς %).

2. Ταμείον Πατρῶν, — Εισπρακτέα 1,315,374., εισπραχθέντα 1,320,591, καθυστεροῦντα 494,78 (ἀναλ. 21 τοῖς %).
3. Ταμείον Ἠλείας. — Εισπρακτ. 1,336,385, εισπραχθ. 828,766, καθυστ. 507,618 (ἀναλ. 37,02).
4. Ταμείον Κορινθίας. — Εισπρακτ. 850,885, εισπραχθ. 710,965, καθυστ. 139,919 (ἀναλ. 16,04).
5. Ταμείον Λακεδαιμόνος. — Εισπρακτ. 786,606, εισπραχθ. 606,965, καθυστ. 179,641 (ἀναλ. 21,5).
- 6.) Ταμείον Μαντινείας. — Εισπρακτ. 950,709, εισπραχθ. 799,862, καθυστ. 150,847 (ἀναλ. 15,08).
7. Ταμείον Φθιώτιδος. — Εισπρακτ. 864,694, εισπραχθ. 780,179, καθυστ. 84,514 (ἀναλ. 15,08).
8. Ταμείον Σύρου. — Εισπρακτ. 800,126, εισπραχθ. 730,362, καθυστ. 69,763 (ἀναλ. 8,06).
9. Ταμείον Κερκύρας. — Εισπρακτ. 576,516, εισπραχθ. 551,178, καθυστ. 25,337 (ἀναλ. 4,03).
10. Ταμείον Κεφαλληνίας. — Εισπρακτ. 262,858, εισπραχθ. 236,996, καθυστ. 25,861 (ἀναλ. 9,05).
11. Ταμείον Ζακύνθου. — Εισπρακτ. 261,501, εισπραχθ. 236,962, καθυστ. 24,538 (ἀναλ. 9,01).
12. Ταμείον Ναυπλίας. — Εισπρακτ. 467,190, εισπραχθ. 424,968, καθυστ. 42,222 (ἀναλ. 9).
13. Ταμείον Καλαμῶν. — Εισπρακτ. 573,972, εισπραχθ. 446,973, καθυστ. 126,999 (ἀναλ. 21,09).
14. Ταμείον Θηβῶν. — Εισπρακτ. 669,861, εισπραχθ. 580,147, καθυστ. 89,713 (ἀναλ. 13,03).
15. Ταμείον Λεβαδείας. — Εισπρακτ. 434,922, εισπραχθ. 373,198, καθυστ. 61,723, (ἀναλ. 14).
16. Ταμείον Παρνασσίδος. — Εισπρακτ. 431,178, εισπραχθ. 380,239, καθυστ. 50,939, (ἀναλ. 11,03).
17. Ταμείον Χαλκίδος. — Εισπρακτ. 559,221, εισπραχθ. 519,245, καθυστ. 39,975 (ἀναλ. 7,01).
18. Ταμείον Μεσολογγίου. — Εισπρακτ. 632,409, εισπραχθ. 548,653, καθυστ. 83,756, (ἀναλ. 13,01).

19. Ταμείον Βονίτσης. — Εισπρακτέα 344,438, εισπραχθέντα 288,148, καθυστεροῦντα 56,230 (ἀναλ. 16,03).
20. Ταμείον Γόρτυνος. — Εισπρακτ. 547,410, εισπραχθ. 374,286, καθυστ. 173,124 (ἀναλ. 29,06).
21. Ταμείον Καλαβρύτων. — Εισπρακτ. 400,193, εισπραχθ. 293,730, καθυστ. 106,463, (ἀναλ. 26,05).
22. Ταμείον Τριφυλίας. — Εισπρακτ. 671,076, εισπραχθ. 436,021, καθυστ. 235,055 (ἀναλ. 35).
23. Ταμείον Πυλίας. — Εισπρακτ. 553,331, εισπραχθ. 389,965, καθυστ. 163,635 (ἀναλ. 29,04).
24. Ταμείον Ἐπιδ. Λιμηρᾶς. — Εισπρακτ. 375,772, εισπραχθ. 328,547, καθυστ. 47,225 (ἀναλ. 12,06).
25. Ταμείον Λοκρίδος. — Εισπρακτ. 686,562, εισπραχθ. 601,377, καθυστ. 85,184, (ἀναλ. 12,03).
26. Ταμείον Μεσσηνίας. — Εισπρακτ. 712,529, εισπραχθ. 449,762, καθυστ. 262,766, (ἀναλ. 36,07).
27. Ταμείον Ὀλυμπίας. — Εισπρακτ. 483,761, εισπραχθ. 341,828, καθυστ. 141,933, (ἀναλ. 23,01).
28. Ταμείον Εὐρυτανίας. — Εισπρακτ. 270,921, εισπραχθ. 243,006, καθυστ. 27,915, (ἀναλ. 10).
29. Ταμείον Τριγωνίας. — Εισπρακτ. 342,168, εισπραχθ. 301,476, καθυστ. 40,69, (ἀναλ. 11,07).
30. Ταμείον Δωρίδος. — Εισπρακτ. 182,053, εισπραχθ. 159,989, καθυστ. 23,064 (ἀναλ. 12).
31. Ταμείον Μεγαλοπόλεως. — Εισπρακτ. 316,994, εισπραχθ. 250,906, καθυστ. 66,088, (ἀναλ. 20,09).
32. Ταμείον Θήρας. — Εισπρακτ. 73,537, εισπραχθ. 74,262, καθυστ. 5,245, (ἀναλ. 6,3).
33. Ταμείον Αἰγιαλείας. — Εισπρακτ. 302,798, εισπραχθ. 257,748, καθυστ. 45,050, (ἀναλ. 14,7).
34. Ταμείον Κυνουρίας. — Εισπρακτ. 247,076, εισπραχθ. 215,597, καθυστ. 31,478, ἀναλ. 16,6).
35. Ταμείον Καρυστίας. — Εισπρακτ. 303,739, εισπραχθ. 355,556, καθυστ. 38,182, (ἀναλ. 9,8).

36. Ταμείον Νάξου. — Εισπρακτέα 138,966, εισπραχθέντα 122,222, καθυστερούντα 16,744, (ἀναλ. 11,5).
37. Ταμείον Σπετσῶν. — Εισπρακτ. 167,384, εισπραχθ. 128,641, καθυστ. 38,743, (ἀναλ. 22,1).
38. Ταμείον Ὑδρας. — Εισπρακτ. 138,047, εισπραχθ. 126,112, καθυστ. 11,934, (ἀναλ. 7,9).
39. Ταμείον Μεγαρίδος. — Εισπρακτ. 249,114, εισπραχθ. 208,488, καθυστ. 40,625, (ἀναλ. 16).
40. Ταμείον Τήνου, — Εισπρακτ. 51,061, εισπραχθ. 46,532, καθυστ. 4,528, (ἀναλ. 7,8).
41. Ταμείον Ἄνδρου. — Εισπρακτ. 85,284, εισπραχθ. 79,303, καθυστ. 5,981, (ἀναλ. 5,8).
42. Ταμείον Σκοπέλου. — Εισπρακτ. 57,643, εισπραχθ. 51,912, καθυστ. 5,731, (ἀναλ. 8,7).
43. Ταμείον Ναυπακτίας. — Εισπρακτ. 211,770, εισπραχθ. 179,860, καθυστ. 31,310, (ἀναλ. 14,6).
44. Ταμείον Μήλου. — Εισπρακτ. 70,538, εισπραχθ. 64,722, καθυστ. 5,816, (ἀναλ. 7,1).
45. Ταμείον Κέας. — Εισπρακτ. 65,438, εισπραχθ. 61,209, καθυστ. 4,229, (ἀναλ. καθυστ. πρὸς εισπρακτ. 6,1).
46. Ταμείον Γυθείου. — Εισπρακτ. 117,469, εισπραχθ. 74,981, καθυστ. 42,488 (ἀναλ. 36,8).
47. Ταμείον Βάλτου. — Εισπρακτ. 185,182, εισπραχθ. 146,151, καθυστ. 39,031 (ἀναλ. 21).
48. Ταμείον Ἄργους. — Εισπρακτ. 385,632, εισπραχθ. 346,878, καθυστ. 38,754, (ἀναλ. 9,9).
49. Ταμείον Ξηροχωρίου. — Εισπρακτ. 178,353, εισπραχθ. 169,238, καθυστ. 9,114, (ἀναλ. 5).
50. Ταμείον Λευκάδος. — Εισπρακτ. 150,229, εισπραχθ. 125,777, καθυστ. 24,451, (ἀναλ. 16).
51. Ταμείον Παξῶν. — Εισπρακτ. 14,446, εισπραχθ. 14,184, καθυστ. 261, (ἀναλ. 1,8).
52. Ταμείον Ἰθάκης. — Εισπρακτ. 31,421, εισπραχθ. 30,186, καθυστ. 1235, (ἀναλ. 3,2).

53. Ταμείον Κυθήρων. — Εισπρακτ. 20,814, εισπραχθ. 19,433, καθυστ. 1,381, (ἀναλ. 5).

Μεταξὺ τῶν 53 ταμείων τῆς ἐπικρατείας, ἀναλόγως τῶν παρ' ἐκάστῳ εισπρακτέων ἐσόδων, τὰ μὲν ὑπὸ βαρυτέραν καθυστέρησιν διατελοῦντα εἶναι τὰ τῆς Μεσσήνης (37,06 τοῖς σ]^ο, τῆς Ἠλείας (37,02 τοῖς σ]^ο, τοῦ Γυθείου (36,8 τοῖς σ]^ο, τῆς Τριφυλίας (35 τοῖς σ]^ο, τῆς Γόρτυνος (29,6 τοῖς σ]^ο) καὶ Ὀλυμπίας (29,01 τοῖς σ]^ο), τὰ δὲ ὑπὸ ἐλαφροτέραν καθυστέρησιν διατελοῦντα εἶναι τὸ τῶν Παξῶν (1,8 τοῖς σ]^ο), τῆς Ἰθάκης (3,2 τοῖς σ]^ο), τοῦ Ξηροχωρίου (5 τοῖς σ]^ο), τῶν Κυθήρων (5 τοῖς σ]^ο), τῆς Ἄνδρου (5,8 τοῖς σ]^ο) καὶ τῆς Κέας (6,1 τοῖς σ]^ο). Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν ἐν γένει σημαντικώτερα μὲν ποσὰ εισπραξάντων ταμείων, 1ον ἔρχεται τὸ Κεντρικὸν ταμείον (4,400,853), 2ον τῶν Πατρῶν (1,320,591), 3ον τῆς Ἠλείας 828,766) καὶ 4ον τῆς Μαντινείας (799,862), μικρότερα δὲ ποσὰ εισπραξάντων ταμείων 1ον τὸ τῶν Παξῶν (14,184), 2ον τῶν Κυθήρων (19,433), 3ον τῆς Ἰθάκης (30,186) καὶ 4ον τῆς Τήνου (46,532). Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν ἐν γένει πλείονα μὲν ποσὰ καθυστερούντων 1ον ἔρχεται τὸ τῆς Ἠλείας (507,618), 2ον τῶν Πατρῶν (494,782), 3ον τὸ Κεντρικὸν ταμείον (424,024) καὶ 4ον τῆς Μεσσήνης (262,766), ἐλάσσονα δὲ καθυστερούντων 1ον τὸ τῶν Παξῶν (261), 2ον Ἰθάκης (1,235), 3ον Κυθήρων (1,381) καὶ 4ον Κέας (4,229).

Π.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ γεωργικὴ καὶ κοινοτικὴ κατάστασις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσσίας ἀποτελεῖ θέμα περισπούδαστον, διότι συνδέει δύο περιόδους τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, τὴν ἀρχαίαν, ἣ ὁποία ἀκόμη σώζεται ἐν τῇ πράξει, καὶ τὴν νέαν, ἣτις ἀκόμη περιο-

ρίζεται εις τὴν τῶν πειραμάτων σειράν. Ἡ ἀρχαία, λέγει ὁ κ. Reclus, πρακτικὴ τῆς μεταβατικῆς γεωργίας διετηρήθη ὅπου ἡ ἔκτασις τῆς ἀκαλλιεργήτου γῆς εἶναι τοσαύτη ὥστε νὰ ἐπιτρέπη εἰς τοὺς καλλιεργητὰς νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἐξαντληθείσας γαίας, ἵνα καλλιεργήσωσι ἄλλας εὐφορωτέρας. Τοιαύτη ὅμως πρακτικὴ ἀποβαίνει ἀδύνατος ἅμα ὡς ὁ πληθυσμὸς εἶναι κάπως πυκνός. Τότε οἱ γεωργοὶ ἐπιζητοῦσι μεθόδους καλλιτέρας, ὅπως ἐπιτύχωσι δι' αὐτῶν προϊόντα, ἱκανὰ πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ μὲν καλλιεργουμένη γῆ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ρωσίᾳ εἶναι κατὰ προσέγγισιν τὸ πέμπτον σχεδὸν τοῦ ὅλου τῆς ἐπιφανείας τῆς ἀχανοῦς αὐτῆς χώρας, ἡ δὲ ἀνωφελῆς καὶ ἐντελῶς ἀκαλλιεργήτος ἔκτασις, ὅσον στέππαι, βραχώδεις γαῖαι καλύπτει πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ἐπιφανείας.

Ὡς πρὸς τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἐξ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἡ Ρωσία δίδει περισσοτέραν ἔκτασιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Δυστυχῶς διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας αἱ γεωργικαὶ μέθοδοι μένουσιν ἀτελέσταται. Ἐὰν ἐξ ἑκάστης δεκάδος στρεμμάτων παρήγετο ἐν Ρωσίᾳ τὸ αὐτὸ ποσὸν σίτου ὅσον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ συγκομιδὴ δὲν θὰ συνεποσοῦτο εἰς 650 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρων, ἀλλ' εἰς 5 δισεκατομμύρια, ὅλος δὲ αὐτὸς ὁ σῖτος ἤθελεν ἀρκεῖ νὰ θρέψη πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

Οἱ ἀγροὶ ἐπίσης τῆς ἐν Ρωσίᾳ λινοκαλλιέργειας ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ὅλους τοὺς τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, καὶ ὅμως παράγουσι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ὅσον οὗτοι παρέχουσιν εἰς τοὺς ἀνεπτυγμένους καλλιεργητὰς των. Ἡ ὅλων βιομηχανικὴ καλλιέργεια τοῦ κοκκινογουλίου ἀνεπτύχθη ὡσαύτως πολὺ ἐν Ρωσίᾳ, ἐπὶ παραγωγικότητι ὅμως τοῦ πέμπτου τῆς ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ. Ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων καὶ τοῦ καπνοῦ ἠϋξήσεν ἐπαισθητῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἡ παραγωγή των σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη. Ταῦτα δὲ περὶ τῶν σπουδαιότερων καλλιεργειῶν.

Ἡ Ρωσικὴ χώρα, ἥτις, ἀναλόγως τῶν κατοίκων, κατέ-

χει τὴν πρώτην θέσιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἵππων, ἔχει ἐπίσης καὶ τὰ περισσότερα ζῶα σχετικῶς πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐπικράτειαν τῆς Εὐρώπης. Χάρις εἰς τὴν πρόοδον τῆς κτηνοτροφίας, τὰ ρωσικὰ πρόβατα, ἂν καὶ ἀκόμη τὸ εἶδος αὐτῶν δὲν ἐτελειοποιήθη διὰ τῆς ἐπιμιξίας, παράγουσι 80,000 τόνους ἐρίων. Τὸ σύνολον τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς καλλιέργειας καθ' ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ρωσίαν ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς 1800 ἑκατομμύρια ρουβλίων, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 5 δισεκατομμύρια φράγκων.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1861 οἱ Ρῶσοι χωρικοὶ ἀπηλλάγησαν τῆς δουλοπαροικίας καὶ ἔγιναν κύριοι μέρους τῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας ἐκαλλιέργουν. Καὶ οἱ μὲν χωρικοὶ τοῦ στέμματος, οἵτινες ἀπελάμβανον ἤδη μεγαλειτέρας ἐλευθερίας ἢ οἱ τῶν εὐγενῶν, ἔλαβον γαίας, αἱ ὁποῖαι πληρόνονται ἐν διαστήματι ἑτῶν τινῶν διὰ μέσου ἀναλόγου αὐξήσεως τῶν φόρων. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς χωρικοὺς τῶν εὐγενῶν, ὑπεχρεώθησαν οὗτοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως εἰς τοὺς γαιοκτῆτας τὴν ἀξίαν τῶν παραχωρηθεισῶν αὐτοῖς γαιῶν. Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἐξοφλήσωσι ἀμέσως, ἀναλαμβάνει τὸ δημόσιον καὶ πληρῶνει εἰς τοὺς γαιοκτῆτας τὰ $\frac{1}{2}$ τοῦ ἐναπομένοντος χρέους, τὸ ὁποῖον πληρῶνουσι κατόπιν αὐτῶ οἱ χωρικοὶ δι' ἑτησίων δόσεων, διαρκουσῶν 49 ἔτη πρὸς 6 τοῖς $\frac{1}{2}$.

Εἰς τὰς νοτίους ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰς μαύρας λεγομένας γαίας οἱ χωρικοὶ ἠλευθερώθησαν ἤδη, ἐξαγοράσαντες τὰς γαίας αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις διαφέρει κατὰ τόπους καὶ ἐπαρχίας· τοιοῦτοτρόπως δὲ ὀργανίσθη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ρωσικῆς χώρας ἡ μικρὰ τῆς γῆς ἰδιοκτησία. Δὲν ἐγένετο ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς βορείους καὶ τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς τὰ ἔσοδα συνεχῶς περιῆλθον εἰς καθυστερήσεις. Ἐκεῖ μὴ δυνηθεῖσαι αἱ κοινότητες νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως τοὺς γαιοκτῆτας, εἶναι ἐπίσης πολὺ πτωχαὶ ὅπως ἐξοφλήσωσι τὸ δημόσιον, διὰ τὰ ὁποῖα ἀνέλαβε τοῦτο χρέη αὐτῶν· ἀναγκάζονται λοιπὸν νὰ δανείζωνται ἐπὶ ἀδρῶ τόκῳ, ἐξ οὐπερ ὑποδουλόγον-

ται ἂν ὄχι εἰς τὸν κύριον τοῦλάχιστον εἰς τὸν τοκογλύφον. Εἰς ὀλοκλήρους ἐπαρχίας οἱ χωρικοὶ ἀδυνατοῦσι νὰ πληρώσωσι φόρον, ὁ ὁποῖος ἐνίοτε εἶναι ἀνώτερος τοῦ εἰσοδήματος. Εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲ τοῦ Βολγα ὑπάρχουσιν χωρικοὶ, οἳτινες ὑποχρεοῦνται νὰ καλλιεργῶσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ κτήματα τῶν γαιοκτητῶν, διὰ συμβολαίων τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται «καβάλα» καὶ ἔχουσιν οὕτω τὸν τίτλον τὸν διδόμενον ἄλλοτε εἰς τὴν δουλείαν, πρὶν ἢ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς γίνῃ ἀπὸ δούλου δουλοπάροικος.

Ἐν Ρωσσίᾳ ἡ ἐργασία ἡ γεωργικὴ, καθὼς καὶ ἡ βιομηχανικὴ καὶ ἡ ἐμπορικὴ, ἐνεργεῖται κατὰ τρόπους, ἐν τοῖς ὁποίοις ἀνευρίσκειται ἡ ἐπιρροὴ τῆς κοινοκτημοσύνης. Πρὸ πάντων δὲ ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς διετήρησε μετερρυθμισμένην τὴν κοινοκτημονικὴν ὁμάδα. Ἡ ὁμάς αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ρωσσίᾳ καλοῦσι «μίρ» καὶ ἐν τῇ Μικρᾷ Ρωσσίᾳ «κρομάδα», δὲν δύναται νὰ μεταφρασθῇ οὐδὲ νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς διὰ τῆς λέξεως «κοινότης». Ἡ λέξις «μίρ», σημαίνουσα καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας, διαφέρει μόνον κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν ἀλλῆς λέξεως σημαίνουσης «εἰρήνην, συμβόλαιον καὶ συμφωνίαν.» Τὸ «μίρ» εἶναι πράγματι ἡ συνενόησις τῶν οἰκογενειῶν ἐνὸς χωρίου περὶ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν αὐτοῦ. Ὅταν ἡ περιφέρεια τῶν γαιῶν εἶναι πολὺ μεγάλη, συμβαίνει νὰ εἶναι αὕτη κοινὴ εἰς πολλὰ χωρία, ἀποτελοῦντα κοινὸν ὄργανισμὸν ὀνομαζόμενον «βόλ-οστ». Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀλουέτζ ἑξακόσια χωρία ἀποτελοῦσι τριάκοντα κοινότητας, μία τῶν ὁποίων περιλαμβάνει πλέον τῶν ἑκατὸν χωρίων καὶ ἐπιφάνειαν γῆς 2,200,000 στρεμάτων. Ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν χωρίων εἰς «βόλ-οστ» διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ἐγένετο γενικῶς κατὰ τοὺς παλαιοτέρους χρόνους.

Τὸ σύνολον ἐπομένως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ἀποτελεῖ τὸ «μίρ». Τὸ «μίρ» αὐτὸ εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς, ὅστις εἰς ἀντάλλαγμα εἶναι ἀφ' ἐτέρου ὑπόχρεως διὰ τὴν εὐεξίαν τῶν ἄλλων τῶν τῆς κοινότητος μελῶν καὶ ὀφείλει νὰ ἐξασφα-

λίξῃ εἰς πᾶν πρόσωπον, δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ, μερίδα γῆς καλλιεργησίμου. Ἡ μερίς αὕτη δίδεται διὰ κλήρου, ἐκτὸς τῆς οἰκίας του καὶ τοῦ παρ' αὐτὴν μικροῦ γηπέδου ἢ κήπου, ἅτινα μένουσι ἀμφοτέρω εἰς ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ἰδιοκτησίαν. Ἡ διὰ κλήρου διανομὴ γίνεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρρένων ἐργατῶν ἐκάστης οἰκογενείας. Συνήθως διαμοιράζουσι τὴν γῆν εἰς τρεῖς λαχνῶν κατηγορίας, κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς καλλιεργείας. Ὅλα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους, ἡ τοπικὴ ἐκθεσις αὐτοῦ, ἡ κατωφέρεια, ἡ γειτνίασις τῶν οἰκιῶν, τῶν δρόμων καὶ τῶν ρυακίων. Ἐπειτα ἀφοῦ τεθῶσι τὰ διάφορα εἶδη τῶν λαχνῶν ἐντὸς «πρώτου» καὶ ἐντὸς «τρίτου» πύλου, ἡ τύχη ἀποφασίζει εἰς ποῖον πύλον τὸ μέλος τοῦ «μίρ» θὰ ὑπάγῃ νὰ ἐξαγάγῃ τὴν μερίδα, ἣτις πρέπει νὰ τῷ δοθῇ διὰ τινὰ χρόνον ὀρισμένον.

Ἐπειδὴ ἡ γῆ φορολογεῖται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρρένων, ἡ διανομὴ τοῦ ἐδάφους γίνεται μετὰ πᾶσαν ἀπογραφὴν. Ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῶν θανάτων, τῶν γεννήσεων καὶ τῶν μεταναστεύσεων ἕκαστον χωρίον ὑποχρεοῦται νὰ ποιῇ συχνότερας διανομάς, ἔχον ἄλλως τε καὶ τὰ ἰδιαιτέρα κατ' αὐτὰς ἔθιμα του. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς νομαρχίας, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ὑπάρχουσι «μίρ», τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦσι κατ' ἔτος διανομὴν τῶν γαιῶν των, ἐνῶ ἄλλα «μίρ» ἀφίνουσι νὰ παρέρχωνται 2, 3, 4 καὶ περισσότερα ἔτη μεταξὺ ἐκάστης διανομῆς.

Τὸ ρωσικόν «μίρ» διετηρήθη ἐναντίον τῶν προρρήσεων, αἵτινες ἐγένοντο μετὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν δουλοπαροίκων ἐξακολουθοῦν νὰ συμφωνῇ πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν χωρικῶν. Ἄν καὶ ὁ νόμος ἐπιτρέπη εἰς τὰς κοινότητας νὰ διαμοιράζωσι τὴν γῆν εἰς ἰδιωτικὰς καὶ ὀριστικὰς ἰδιοκτησίας, σπανιώτατα εἶναι τὰ χωρία ἐκεῖνα ἅτινα ἐποιήσαντο χρῆσιν τῆς ἀδείας αὐτῆς. Κατὰ τὰ 14 ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος τῆς χειραφετήσεως, μόλις 28 κοινότητες ἐγκατέλιπον τὸ σύστημα τῆς κοινοτικῆς ἰδιο-

κτησίας, προτιμήσασαι τὸ σύστημα τῆς ἀτομικῆς. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι ἡ κοινοτικὴ ζωὴ τροποποιεῖται καὶ ὅτι τὸ «μῖρ» μεταρρυθμίζεται ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν φορολογικῶν ἔργων, ὑφ' οὓς διατελεῖ ἡ ἐξοχικὴ ἐν Ρωσσίᾳ ζωὴ. Ὄταν ὁ χωρικὸς ἐξ ἀτυχίας ἢ ἐξ ἀπερισκεψίας περιέλθῃ εἰς ἀδυναμίαν νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, προστρέχει εἰς τοὺς τοκογλύφους τοὺς ὁποίους οἱ Μεγάλοι Ρῶσοι ὀνομάζουσι λίαν ἐκφραστικῶς «*miryedi*» (μιροφάγους). Καταλαμβάνουσι οὗτοι διὰ τινὰ χρόνον τὰς γαίας τῆς δυστυχούσης οἰκογενείας καὶ πληρῶνουν τὸν φόρον ἀντ' αὐτῆς. Ἡ οἰκογένεια χρεώνεται συνήθως ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐγκαταλείπει ἐπὶ τέλους τὴν μερίδα τῆς εἰς τοὺς ὑποκαταστάνας τοκογλύφους, δὲν ἐργάζεται πλέον εἰμὴ πρὸς ὄφελος τούτων, καὶ μεταπίπτει τοιοῦτοτρόπως εἰς εἶδος τι δουλοπαροικίας. Αὕτη εἶναι ἡ φοβερωτέρα αἰτία τοῦ ἀποργανισμοῦ τῶν «μῖρ» ἐν τῇ Ρωσικῇ ἐπικρατείᾳ.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑ.

Ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ψηφισθεὶς ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ὨΙΑ νόμος ἐτροποποίησε τὸν τελωνιακὸν ὀργανισμόν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμίευσιν, μερηνήσας καὶ ἐπ' ἄλλων τινῶν κατόπιν. Ὁ περὶ ἀποταμιεύσεως θεσμὸς ἀνάγεται εἰς ζωτικὰ τοῦ ἐμπορίου συμφέροντα. Καὶ δύνανται τὰ ἐμπορεύματα, ὅπισθεν αὐτοῦ ὀχυρούμενα, νὰ διαβαίνωσι τὰ ὅρια τῶν ἐπικρατειῶν χωρὶς νὰ ἐπιφορτίζωνται δι' ἀλλεπαλλήλων φορολογικῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πολλαὶ παραθαλάσσιαι πόλεις ἔχουσαι τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀποταμιεύσεως. Ὁ νόμος ἀφίνει τὴν σύστασιν αὐτῶν εἰς τὴν κρίσιν ἐκάστοτε τῆς κυβερνήσεως. Τὰ ἐν τοῖς ἀποταμιευτικοῖς καταστήμασι ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους εἰσαγωγῆς, δύνανται δὲ νὰ ἐξαχθῶσι ἐκτὸς

τοῦ κράτους χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσι εἰς δικαίωμα ἐξαγωγῆς. Διαφέρει τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον πληρόνουσι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα χάριν τῆς τοιαύτης εὐκολίας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ὄψιν νόμου διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νομοῦ τοῦ ἔτους 1843 ἀποταμίευσιν ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις τῶν ἐμπορευμάτων ὀφείλει ὁ ἀποταμιευτὴς νὰ δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν διὰ τὰ τελωνιακὰ τέλη καὶ ἄλλα δικαιώματα. Ἡ ἐγγύησις αὕτη θέλει συντάττεσθαι ἐνώπιον τοῦ τελῶνου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, θεωρεῖσθαι διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων, καὶ καταχωρίζεσθαι κατ' αὐξόντα ἀριθμὸν ὑπὸ τοῦ τελῶνου ἐν βιβλίῳ ἐπὶ τούτῳ κρατουμένῳ παρ' αὐτοῦ, ἠριθμημένῳ καὶ μονογραφημένῳ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σημειοῦται δ' ἐπ' αὐτῆς ὁ ἀριθμὸς, ὑφ' ὃν κατεχωρίσθη, καθὼς καὶ ὁ τῆς σχετικῆς ἀποταμιεύσεως, εἰς ἣν ἐπίσης σημειοῦται ὁ τῆς ἐγγυήσεως. Ὁμοίᾳ ἐγγύησις θέλει δίδεσθαι καὶ διὰ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 7(1) περιερχόμενα δι' ἀναγνωρίσεως εἰς τρίτους ἐμπορεύματα, ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποτεθηκευμένα, ἐνεργεῖσθαι δὲ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Τὰς ἐγγυήσεις ταύτας θέλει κρατεῖ ὁ τελῶνης μέχρι τῆς κατὰ τὰ νενομοθετημένα ἐξοφλήσεως τῆς ἀποταμιεύσεως. Τότε αἱ μὲν ἐγγυήσεις ἐπιστρέφονται, βεβαιοῦται δὲ τοῦτο διὰ πράξεως ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐγγυήσεων ὑπογραφησομένης παρὰ τοῦ δόντος αὐτὴν, τοῦ τελῶνου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2, πᾶσα αἴτησις ἀποταμιεύσεως, ἀναγνωρίσεως, ἀναλώσεως καὶ ἀποστολῆς εἰς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν πρέπει νὰ παρουσιάζεται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν τελῶνην, ὅστις ὀφείλει νὰ θεωρῇ αὐτὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, νὰ τὴν παραδίδῃ δὲ εἶτα εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς διαμετακομίσεως διὰ τὰ περαιτέρω. Αἱ περὶ ἀναγνωρίσεων ὁμοῦς αἰτήσεις πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρὰ τε τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐνώπιον τοῦ τελῶνου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετα-

κομίσεως. Τῆς υποχρεώσεως ταύτης ἀπαλλάσσονται οἱ πωλητῆς καὶ ὁ ἀγοραστής, μόνον ἐὰν ἔχῃσι προγνωστοποιήσῃσι εἰς τὸν τελώνην τὴν ὑπογραφήν των δι' ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς των.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 3, ἢ κατὰ τὴν 2αν § τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων Νόμου τοῦ ἔτους 1843 φορτωτικὴ θέλει θεωρεῖσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἰσπραξίν των δημοτικῶν φόρων.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 4, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως ὀφείλει νὰ ἐπιθεωρῇ ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος τὰ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένα ἐμπορεύματα, καὶ ἐξετάζει ἐὰν εἶναι σῶα κατ' εἶδος καὶ ποσόν. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως τοῦ ποσοῦ ἢ μεταβολῆς τοῦ εἶδους, θέλει συντάττει καὶ παραδίδει ἀμέσως εἰς τὸν τελώνην πρωτόκολλον, ὅπως ἐνεργῶνται τὰ ὑπὸ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 5 ὀριζόμενα. Ἐὰν μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος οὐδὲν ἀναφέρῃ ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὸν τελώνην περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης ἐπισκέψεως τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, ὀφείλει οὗτος τὴν μεθεπομένην τὸ βραδύτερον ἡμέραν νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτάς καὶ ἐνεργήσῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ὁ παραλιπὼν νὰ ἐκτελέσῃ ταῦτα τιμωρεῖται τὸ πρῶτον διὰ πειθαρχικοῦ προστίμου δραχ. 50 — 100, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποβάλλεται καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 διὰ πᾶσαν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ ἢ μεταβολὴν τοῦ εἶδους τῶν ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ὑπὸ διαμετακόμισιν διατελούντων ἐμπορευμάτων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀποταμιευτὴν ἢ τοῦ λαθρεμπορίου ποινὴ τοῦ ὀκταπλοῦ τέλους· βεβαιοῦται δὲ ἡ διαφορὰ διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω 4ον ἄρθρον πρωτόκολλου καὶ ἐκδικάζεται ἢ πρᾶξις κατὰ τὰ περὶ λαθρεμπορίας καὶ παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν διατάξεων νενομισμένα. Καταδιώκεται δὲ συνάμα ὁ ἀποταμιευτῆς ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι τῆς ὑπεξαίρεσεως.

Β'.) — Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ θέματα, κατὰ τὸ ἄρθρον 6,

ὅταν μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων νόμου ἀζητήτων, εὐρισκομένων ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Τελωνείου, ὑπάρχουσι δείγματα ἢ εἶδη εὐτελοῦς ἀξίας, ἢ ἀχρησता ἐνεκεν βλάβης καταστάντα, βεβαιοῦται τοῦτο διὰ λεπτομεροῦς καὶ ἠτιολογημένου πρωτοκόλλου, ὑπογραφησομένου παρὰ τοῦ τελώνου, τοῦ ἐλεγκτοῦ, τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως καὶ τοῦ λιμενάρχου, μεθ' ὃ καταστρέφονται, ἐξοφλουμένου τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἀζητήτων. Ἐὰν δὲ πρόκειται καὶ περὶ βρωσίμων εἰδῶν, θέλει βεβαιοῖ τὴν ἀχρηστίαν ἐν τῷ ἰδίῳ πρωτοκόλλῳ καὶ ὁ ἰατρός τοῦ Ὑγειονομείου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, εἰς τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν τῆς πόλεως. — Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τὰ ἰσχύοντα νῦν ἀποταμιευτικὰ δικαιώματα θέλουσιν ὑπολογίζεσθαι καὶ εἰσπράττεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, λογιζομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς τοῦ δεκάτου τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων. — Κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμου ἀμοιβῆ (διὰ τὰς καταμηνύσεις τῶν λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ἢ καταχρήσεων ὑπαλλήλων) ὀρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Τῆς ἀμοιβῆς ταύτης δὲν δικαιοῦνται οἱ τελῶναι, οἱ ἐλεγκταὶ τῶν Τελωνείων καὶ πᾶς προϊστάμενος τελωνιακῆς Ἀρχῆς. — Κατὰ τὸ ἄρθρ. 9, ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1834 Β. Διάταγμα περὶ ἀτελείας τῶν εἰσαγομένων ὑπὸ τῶν μεταναστευόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Κατὰ τὸ ἄρθρ. 10, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΧΙΣΤ'. ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1877 Νόμου ὑποχρέωσις τῶν πλοιάρχων καταργεῖται. Ὄφειλουσιν ὅμως οὗτοι νὰ παραδίδωσι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων νόμου δηλωτικὸν συγχρόνως μετὰ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως καὶ πρὸ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας αὐτῶν. — Κατὰ τὸ ἄρθρ. 11, ἢ κατὰ τὴν § 6'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΧΙΖ', ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1877 ἑτέρου Νόμου δέμηνας δοκιμασία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί ἐν τῷ Τελωνεῖῳ Ἀθηνῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ.

Ὁ κατά τὴν 31 Δεκεμβρίου 1880 Ἰσολογισμὸς τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τοῦ προηγουμένου μηνὸς συνοψίζεται ὡς ἑξῆς:

<i>A'. Ἐνεργητικὸν</i>	<i>30 Νοβρίου</i>	<i>31 Δερίου</i>
Μεταλλικὸν καὶ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ	26,284,089	20,951,383
Γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς	1,487,948	29,400
Δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ	25,142,658	39,954,861
Χρεώγραφα Κυβερνήσεως	19,219,860	19,257,636
Προεξοφλήσεις	29,720,960	29,066,589
Ἄνοικτοι λ]μοί, δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ, χρεωλυτικὰ κλπ.	44,334,534	42,697,783
Διάφορα	2,529,394	4,883,557
Ὅλον	148,719,443	156,841,209
<i>B'. Παθητικὸν</i>	<i>30 Νοβρίου</i>	<i>31 Δερίου</i>
Κυκλοφορία τραπεζ. γραμματίων . .	64,159,806	65,289,800
Καταθέσεις ἔντοκοι καὶ ἄτοκοι . . .	51,663,800	54,458,300
Παρακαταθῆκαι	86,337	78,422
Ἐπιταγαὶ πρὸς πληρωμὴν	329,619	350,854
Διάφορα	1,849,881	6,033,833
Κεφάλαιον τακτικὸν καὶ ἀποθεματ. .	30,630,000	30,630,000
Ὅλον	148,719,443	156,841,209

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς μεταξὺ τῆς 30 Νοβρίου καὶ 31 Δερίου 1880 προκύπτει κατὰ τὴν 31 Δερίου αὐξήσις μὲν, τοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κυκλοφορίᾳ δα-

νείου κατὰ δραχ. 14,812,203, τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν, ἤτοι μεταλλικοῦ διαθέσιμου ἐν ὄψει, κατὰ δραχ. 5,280,644, τῶν διατεθέντων ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς εἰς δάνεια κεφαλαίων τῆς κατὰ δραχ. 229,628, τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ δραχ. 1,129,994, τῶν ἐντόκων παρὰ τῆς Τραπεζῆς καταθέσεων κατὰ δρ. 3,508,391. Ἐλάττωσις δὲ, τοῦ μεταλλικοῦ κατὰ δραχ. 10,601,714, καὶ τῶν προεξοφλήσεων, ἀνοικτῶν λογαριασμῶν κλπ. δανείων κατὰ δραχ. 2,482,974. Ἐν γένει δὲ τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἠύξησεν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου κατὰ δραχ. 8,121,766, ἀναβιβάσθην εἰς δραχ. 156,841,209 (α).

Ἡ ἐλάττωσις τοῦ μεταλλικοῦ ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 17,000,000 περίπου, διότι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡ Τράπεζα εἰσέπραξεν ἐκ τῆς Βασ. δόσεως τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων πλέον τῶν 6,000,000 εἰς μεταλλικόν. Αἱ δὲ ἐν-

(α) Ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἠύξησαν, οἱ ἐξωτερικοὶ λ]μοὶ μεταλλικὸν διαθέσιμον ἐν ὄψει κατὰ δραχ. 5,280,644—δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κυκλοφορίᾳ δραχ. 14,812,203—δάνεια ἐν γένει δραχ. 229,628—διάφορα δραχ. 2,401,336, ἐν ὄλῳ δραχ. 22,723,811, ἐμειώθησαν δὲ, μεταλλικὸν καὶ συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατὰ δραχ. 10,613,350—γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς δραχ. 1,458,548—προεξοφλήσεις, ἀνοικτοὶ λ]μοὶ καὶ δάνεια ἐν γένει 2,482,974—ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς 47,173, ἐν ὄλῳ δραχ. 14,602,045 καὶ ἐπομένως διαφορά ἐπὶ πλέον ἐκ δραχ. 8,121,766.

Ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἠύξησαν, τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ δραχ. 1,129,994—ἐπιταγαὶ πρὸς πληρωμὴν δραχ. 21,235—μερίσματα πληρωτέα 2,081,428—καταθέσεις ἔντοκοι καὶ ταμειουτηρίου 3,508,391.—Παρακαταθῆκαι Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν 3,288,213, ἐν ὄλῳ δραχ. 10,029,261, ἐμειώθησαν δὲ, καταθέσεις ἀνευ τόκου κατὰ δραχ. 713,891—προεξοφλήματα 902,914—διάφορα δρ. 290,690 ἐν ὄλῳ δρ. 1,907,495 καὶ ἐπομένως διαφορά ἐπὶ πλέον, ὅπως ἐν τῷ ἐνεργητικῷ δραχ. 8,121,766.

ποκοι παρ' αὐτῇ καταθέσεις ἐν αἷς καταλογίζεται καὶ τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ἠύξησεν κατὰ δραχ. 6,789,043, ἀλλ' ἐκ τῆς μερίδος ταύτης δραχ. 3,288,213 μετηνέχθησαν εἰς ἰδίαν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρακαταθῆκαι ὑπουργείου Οἰκονομικῶν», εἰς ἣν ἐγγράφονται αἱ ἐξ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων καταθέσεις διὰ τόκους καὶ χρεωλύσια τοῦ δημοσίου χρέους.

Δυνάμει τῆς τελευταίας περὶ δανείου ἐκ δραχ. 52,000,000 συμβάσεως ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου δραχ. 14,812,203, μετὰ δὲ τῶν κατὰ τὸν Δεῖριον ληφθεισῶν δραχ. 2,600,000, δραχ. 17,212,203, ἐξ ὧν εἰς μεταλλικὸν δραχ. 10,695,066, εἰς τραπεζικὰ δὲ γραμμάτια δρ. 6,717,137. Ὡστε ἐκ τῶν 52 ἑκατομμυρίων ὑπελείφθησαν δραχ. 34,587,797, ἐξ ὧν εἰς μεταλλικὸν δραχ. 14,304,934 εἰς τραπεζικὰ δὲ γραμμάτια δραχ. 20,282,863. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν εἰρημένην σύμβασιν τὸ ποσὸν τῶν γραμματίων, ἅτινα δύναται νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐν τοῖς ταμείοις τῆς ἢ τοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δανεισθέντος μεταλλικοῦ τῆς, πλεόν τοῦ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια χρέους τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Τράπεζα ἠδύνατο νὰ ἔχῃ εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γραμμάτια α) τὸ τριπλάσιον τοῦ μεταλλικοῦ τῆς ἐκ δραχ. 13,884,259 ἢτοι δραχ. 41,652,777, β) τὸ τριπλάσιον τοῦ εἰς μεταλλικὸν χορηγηθέντος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δανείου ἐκ δραχ. 10,095,066, ἢτοι δραχ. 32,085,198 καὶ γ) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢτοι δραχ. 29,259,794, ἐν ὅλῳ δρ. 102,987,769, μεῖον δὲ τῶν ἀτόκων παρὰ τῇ Τραπεζῇ καταθέσεων ἐκ δραχ. 4,991,084 δραχ. 98,006,685, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἔθηκεν εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια δραχ. 65,289,800, ὥστε εἶχεν ἡ Τράπεζα διαθέσιμα κεφάλαια εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκ δραχ. 32,716,885.

Ἐνῶ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔδωκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δραχ. 14,812,203, τὸ ποσὸν τῶν ἐν κυκλο-

φορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων ἠύξησε μόνον κατὰ δραχ. 1,129,994, ὥστε πλὴν τοῦ μεταλλικοῦ τὸ ὑπόλοιπον συνέπληρώθη ἐκ τῶν ἐντόκων παρ' αὐτῇ καταθέσεων καὶ ἐκ κεφαλαίων τῆς ἄλλων, ἀποσυρθέντων τῆς ἄλλης κυκλοφορίας καὶ μετατραπέντων εἰς δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου προσθήκη εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων οὐδεμίως ἐπηύξησε τὴν ὑποτίμησιν αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὰ μεταλλικὰ νομίσματα. Ἐξ ἐναντίας ἡ τιμὴ των ἐβελτιώθη μικρὸν, διότι κατὰ μὲν τὴν 30 Νοεμβρίου τὸ εἰκοσάφραγκον ἐτιμᾶτο ἀντὶ δραχ. 23.80 κατὰ δὲ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἀντὶ δραχ. 23.65. Ἀλλ' ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ἡ προσφορὰ τοῦ μεταλλικοῦ ἠύξησε κατὰ δραχ. 17 ἑκατομμύρια, θεραπεύσασα ἀπάσας τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀνάγκας ἀποστολῆς μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐὰν μὴ καὶ τοῦ ἐμπορίου, θέλει εὐρεθῆ ὁ λόγος τῆς μὴ περαιτέρας ὑποτιμήσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων. Ἐνόσω δὲ διὰ τῶν δανείων τῆς Κυβερνήσεως προστίθεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κυκλοφορίαν μεταλλικὸν ἢ περιορίζεται ἡ ζήτησις τοιούτου διὰ τὸ ἐξωτερικόν ἢ ὑποτίμησις τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἀναστέλλεται μέχρι τῆς στειρεύσεως τῶν πηγῶν τούτων.

Κατὰ κανόνα τὸ ποσὸν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων πρέπει νὰ ᾔνε ἴσον πρὸς τὸ χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ τόπου ληψιδουσίαν, ἢ μᾶλλον πρὸς τὸ ποσόν, ὅπερ ἡ κοινωνία δύναται νὰ τηρῇ, μεταβιβάζουσα αὐτὸ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ν' ἀνταλλάξῃ αὐτὸ διὰ μεταλλικοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ πληρωμῆς χρεῶν πρὸς αὐτό. Ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξήσῃ, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουν ὑποτιμηθῆ. Ἀλλὰ τὸ ποσόν, ὅπερ ἡ κοινωνία δύναται νὰ τηρῇ δὲν εἶναι ἀμετάβλητον, ἐὰν δὲ ὁ ἀνταλλάσων διὰ τραπεζικῶν γραμματίων μεταλλικὸν ἢ ἐμπορεύματα, προσδοκῶν τὴν βελτίωσιν τῆς τιμῆς τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἢ δι' ἕτερον τινα λόγον, διατηρῇ αὐτὰ ἐν

τῷ ταμείῳ του, τότε προσθήκη εἰς τὴν κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων πράγματι δὲν ὑπάρχει, διότι τοῦτο εἶναι ταῦτὸν τῷ τηρεῖν τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ μὴ θέτειν αὐτὰ εἰς κυκλοφορίαν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὑποτίμησις τῶν τραπεζικῶν γραμματίων δὲν ἐπέρχεται. Ἐκ τῶν προβλέψεων ἐπομένως τῶν τραπεζιτῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου, αἵτινες αὐξάνουσι ἢ μειοῦσι τὴν προσφορὰν ἢ τὴν ζήτησιν μεταξὺ τοῦ μεταλλικοῦ καὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν συναλλαγῶν, ἧτις εὐρύνει τὸν κύκλον τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ἡ ἀξία αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὴν τοῦ μεταλλικοῦ ἐπηρεάζεται. Ἄλλως τε διὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἤθελε προσδιορίζεσθαι ἡ ἀξία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἐκ τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ ἤθελεν ἄνευ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως μένει ἀμετάβλητος.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διέθεσε τοκοφόρως κεφάλαιά της ἐκ δραχ. 229,628, ἀπέσυρε δὲ τοιαῦτα ἀπὸ προεξοφλήσεως κ.λ.π. δάνεια ἐκ δραχ. 2,482,974 καὶ ἐδανείσθη ἐπὶ τόκῳ δραχ. 6,789,043, ὥστε θέλει ζημιοῦσθαι τοὺς τόκους ἐπὶ δραχ. 9,042,398 μέχρι διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου, ὅπερ, προστιθέμενον εἰς τὰ διαθετέα κεφάλαια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἄτινα κατὰ τὰς ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου παρατηρήσεις ἐν τῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιθεωρήσει (φυλλάδιον 95 Ἰανουαρίου ε. ε) ἀνήρχοντο εἰς δραχ. 7,998,819, ἀναβιβάζει τὸ ποσὸν τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων της, σχετικῶς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Μαρτίου 1880, ἣν ἐλάβαμεν ὡς ἀφετηρίαν, εἰς δραχ. 17,041,208.

Ἐν τῷ προηγούμενῳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως φυλλάδιῳ (ἀριθ. 95) πραγματευόμενοι τὸ μέρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν Βαν ἑξαμηνίαν 1880, παρατηρήσαμεν, ὅτι τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι κατὰ δραχ. 21,50 περίπου μικρότερον τοῦ κατὰ τὴν Βαν ἑξαμηνίαν τοῦ ἔτους 1879 διανεμηθέντος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέρος τοῦτο ὠρίσθη εἰς δραχ. 116, ἧτοι ἀνώτερον τῶν ὑπολογισμῶν μας κατὰ δραχ. 13,50, ἐξετάζομεν

ἐὰν καὶ ποῦ οἱ ὑπολογισμοὶ ἡμῶν ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμένοι.

	Ζημίαι	Κέρδη.
α) Ὑπελογίσαμεν τὰ προεξοφλήματα εἰς δραχ. 1,262,062, ἀλλὰ ταῦτα ἀνῆλθον εἰς δραχ. 1,281,511, ὥστε προστίθενται εἰς τὰ κέρδη		19,452
β) Τοὺς πληρωθέντας διὰ τὰς ἐντόκους παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καταθέσεις τόκους ὑπελογίσαμεν εἰς δραχ. 1,143,299, ἀλλ' ἐπληρώθησαν δραχ. 1,230,407, ὥστε προστίθενται εἰς τὰς ζημίας	87,108	
Ὡς πρὸς τοὺς τόκους τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐγράφομεν ὅτι «κατ' ἀναλογίαν καὶ οἱ πληρωθησόμενοι τόκοι θέλουσι ἀναβιβασθῆ εἰς δραχ. 1,233,000 μολαταῦτα περιορίζομεν τὴν αὔξησιν, τὴν προστεθησομένην εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ὡς μειοῦσαν τὰ κέρδη, εἰς δραχ. 250,000». Ἐπομένως ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς 31 Δεκεμβρίου ἀπέδειξε μὲν ὀρθὸν τὸν ὑπολογισμὸν μας, διότι οἱ πληρωθέντες τόκοι ἀνῆλθον εἰς δραχ. 1,230,407 διέψευσεν ἔμως τὴν κατὰ δραχ. 87,000 αὐθαίρετον μείωσιν αὐτῶν.		
γ) Ἡ διαφορὰ τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων μεταξὺ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1879 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1880 ἐσημειώθη εἰς δραχ. 33,533, ἐνῶ ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 63,268, ὥστε προστίθενται εἰς τὰς ζημίας	29,735	
δ) Ὁ ἐπὶ τῶν κερδῶν φόρος ἐσημειώθη ἐπὶ πλεόν κατὰ δραχ. 25,000 ἀντὶ δρ.		
	εἰς μεταφορὰν 116,843	19,452

	Ζημιαί	Κέρδη
16,870 ὥστε προστίθενται εἰς τὰ κέρδη		
ε) Αἱ ἐκ τόκων τῶν ἀνοικτῶν λ]σμῶν καὶ λοιπῶν δανείων εἰσπράξεις ἐσημειώθησαν ἐπὶ πλέον κατὰ δραχ. 270,000 ἄντι δραχ. 201,125, ὥστε προστίθενται εἰς τὰς ζημίας	116,843	19,452 8,130
ς) Μεταξὺ τῶν διαφόρων κερδῶν καὶ τῶν ἐπὶ πλέον κατὰ τὴν Βαν ἑξαμηνίαν τοῦ 1880 πληρωθέντων ἐξόδων διαχειρίσεως κλπ. προκύπτει διαφορά κερδῶν, προστιθεμένη εἰς αὐτὰ.	68,875	
		67,207
Ὅλικὰ ποσὰ	185,718	94,789
Ἀφαιρουμένων τῶν κερδῶν	94,789	
Προκύπτει ζημία	90,929	
Προστιθεμένου δὲ καὶ τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φυλλαδίῳ σημειωθέντος ποσοῦ	387,135	

Ἡ μείωσις τῶν κερδῶν, ἢ ἡ αὔξησις τῶν ζημιῶν ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. . . 478,064, αἵτινες ἐπὶ 18 χιλ. μετοχῶν ἀναλογοῦσι πρὸς δραχ. 26, ὑποβιβαζούσας τὸ διανεμητέον μέρισμα εἰς δραχ. 98.

Ἐν τούτοις, ὡς ἐρρέθη, ἡ Τράπεζα διένειμε μέρισμα τοῖς μετόχοις πρὸς δραχ. 116 κατὰ μετοχὴν, ἢτοι κατὰ δραχ. 18 πλέον τῶν ἀνωτέρω ὑπολογισμῶν, οἵτινες εἰσὶν ἐξαγόμενον τῆς συγκρίσεως τῶν δημοσιευθέντων Ἰσολογισμῶν. Ἡ διανομὴ ὅμως τοῦ ἀνωτέρου μερίσματος κατωρθώθη κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

α) Ἐκ τῆς Βας ἑξαμηνίας τοῦ 1879 μετηνέχθη εἰς τὴν Ἀθην τοῦ 1880 ὑπέλοιπον ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων ἐκ δραχ. 37,118 ἐνῶ ἐκ τῆς Βας τοῦ 1880 μετηνέχθη εἰς τὴν Ἀθην τοῦ 1881 ὑπέλοιπον

ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων ἐκ δραχ. 149,633, ἐπομένως ἐκ τῆς μὴ ἀποσβέσεως ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων προσετέθησαν εἰς τὰ κέρδη 112,515

β) Προεξοφλήματα ἐκ τῆς Βας ἑξαμηνίας τοῦ 1879 μετηνέχθησαν εἰς τὴν Ἀθην τοῦ 1880 δραχ. 244,703. Ἐνῶ ἐκ τῆς Βας τοῦ 1880 εἰς τὴν Ἀθην τοῦ 1881 δραχ. 189,148 καὶ ἐπομένως προσετέθησαν εἰς τὰ κέρδη 55,555

γ) Κέρδη ἐκ τῆς Βας ἑξαμηνίας τοῦ 1879 μετηνέχθησαν εἰς τὴν Ἀθην τοῦ 1880 δραχ. 153,844, ἐνῶ ἐκ τῆς Βας τοῦ 1880 μετηνέχθησαν εἰς τὴν Ἀθην τοῦ 1881 δραχ. 2,347 καὶ ἐπομένως προσετέθησαν εἰς τὰ κέρδη 151,497

δ) Ἐκ τῆς μερίδος «Καταστήματα Τραπεζῆς» ἀπεσβέσθησαν τὴν Βαν ἑξαμηνίαν τοῦ 1879 δραχ. 10,348 τὴν δὲ Βαν τοῦ 1880 δραχ. 2,153, ὥστε προσετέθησαν εἰς τὰ κέρδη 8,195

Ἐπὶ τῆς μερίδος ταύτης παρατηρεῖται αὔξησις ἀπὸ τῆς Ἀθῆς ἑξαμηνίας τοῦ 1874 καθ' ἣν ἦτο χρεωμένη μὲ δραχ. 568,940, μέχρι τῆς Βας ἑξαμηνίας τοῦ 1880, καθ' ἣν ἡ χρέωσις ἀνεβιβάσθη εἰς δραχ. 1,290,888, κατὰ δραχ. 721,948 ἢτοι ὑπερεδιπλασιάσθη.

Τὸ ὄλον τῶν μὴ ἀποσβεσθεισῶν ζημιῶν, ἢ τῶν μὴ μετενεχθέντων εἰς τὴν Ἀθην ἑξαμηνίαν τοῦ 1881 κερδῶν 327,762 αἵτινες ἐπὶ τῶν 18 χιλιάδων μετοχῶν, ἀναλογοῦσι πρὸς δρ. 18, προβιβαζούσας τὸ μέρισμα ἀπὸ δραχ. 98, ὅσαι ἔδει νὰ διενεμηθῶσιν, εἰς δραχ. 116.

Δημοσιεύοντες ἀπὸ τοὺς μηνὸς Μαρτίου π. ε. ἐν τῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιθεωρήσει τοὺς Ἰσολογισμοὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ μῆνα, παρετηρήσαμεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως, τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου π. ε. νόμου περὶ δαγείου, ἐξ

21,000,000 φράγκων πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας (φυλλάδιον 88 Ἰουνίου 1880) ὅτι, «Ἐάν δὲ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἔπως διατηρήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν γραμματίων τῆς, ἐξακολουθήσῃ νὰ μὴν ἀυξήσῃ τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ ποσὸν αὐτῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἡ ζημία αὐτῆς ἐπὶ 7· ἀπὸ τοῦ Μαΐου μῆνας θέλει ἀναδιβασθῆ εἰς δραχ. 341,439» ἡ ζημία δ' αὕτη ὑπερέβη τοὺς ὑπολογισμοὺς μας ἀναβάσα εἰς δραχ. 478,064.

Ἀνερευνῶντες καὶ νῦν τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔστερξε νὰ ὑποστῇ τὴν σημαντικὴν ταύτην ζημίαν, εὐρίσκομεν, ὅτι τοιοῦτοι δύνανται νὰ ᾧσιν οἱ ἐξῆς. Ἡ δὲ ἐξήγησις ἐζητοῦντο κεφάλαια ἐκ τῆς Τραπεζῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐτήρει αὐτὰ διαθέσιμα, ἢ ὅτι μὲν ζημίαν τῆς ἤθελε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ διὰ τοῦτο δανείζουσα τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τόκῳ 1 τοῖς % περιώριζε τὰ δάνειά τῆς πρὸς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν, ἐξ ὧν εἰσέπραττε τόκον 8 τοῖς %, ἢ ὅτι, διὰ νὰ εὐρεθῇ ἡ Τράπεζα ἐτοίμη εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ε. ε. δὲν ἔθετεν εἰς κυκλοφορίαν ποσὸν ἀνώτερον τραπεζικῶν γραμματίων, διότι ἀμέσως κατὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἤθελε ζητηθῆ ὑπὸ τῶν κομιστῶν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἡ ἐξαργύρωσις τοῦ πλεονάζοντος ποσοῦ καὶ ἤθελε πιθανῶς ἐπέλθαι κλονισμὸς τις.

Ὁ πρῶτος λόγος δὲν φαίνεται ἰσχυρὸς, διότι, ἂν ἡ Τράπεζα παρετήρει ἄλλειψιν ζητήσεως κεφαλαίων, ἤθελε καταφύγει εἰς τὸ μέσον τοῦ περιορισμοῦ τοῦ τόκου μέχρις οὗ ἐξαντλήσῃ τὰ διαθέσιμα κεφάλαιά τῆς. Ὁ δεύτερος λόγος δὲν φαίνεται ἐπίσης ἰσχυρὸς, διότι δὲν εἶνε μέτρον συνετὸν οὐδ' ἐφικτὸν διὰ τὴν Τράπεζαν ν' ἀναδέχεται αὕτη τὰς συνεπειὰς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, περιορίζουσα συνάμα τὰς πιστώσεις τῶν πελατῶν τῆς. Ὑπολείπεται ἔπομένως ὁ τελευταῖος λόγος, ἀλλ' ἠδύνατο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ νόμου περὶ δανείου ἐξ. 21,000,000 ἐσχόπει

τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, νὰ ὑποδείξῃ αὐτῇ, ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο ἄγουσα ἦτο ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων δανείου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οὐχὶ ἡ κατὰ 12 ἑκατομμύρια αὐξήσις αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐξοφληθῶσι τὰ ἔντοκα γραμμάτια τοῦ δημοσίου, ὅπως πάλιν μετ' ὀλίγους μῆνας μετατραπῶσιν εἰς ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου. Ὁρθότερον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ Τράπεζα ἀνεδέχετο τὴν βαθμιαίαν μετατροπὴν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ τῶν γραμματίων τῆς δανείου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἢτοι καθ' ὅσον τὰ αὐξάνοντα ἐξ εἰσπράξεως ἐτέρων δανείων ἢ ἐντόκων καταθέσεων κεφάλαιά τῆς ἐπέτρεπον τοῦτο, οὕτως δὲ, ἂν μὴ αἱ νεώτεραι τῆς Κυβερνήσεως ἀνάγκαι ἀνέτρεπον τοὺς τοιοῦτους ὑπολογισμοὺς, ἠθέλομεν ἀνεπαισθῆτως μεταβῆ ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν ἄρσιν αὐτῆς. Οὐτε εἶνε δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ἡ Τράπεζα ὑπεχρεώθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς πίεσιν ἐξασκηθείσαν κατ' αὐτῆς.

Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐξάντλησις τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τῶν δανείων, ἅτινα ἐξ αὐτῆς λαμβάνει, στερεῖ τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ αὐτὴν τὴν γεωργίαν τῶν πρὸς συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῶν μέσων, μόνον δὲ αἱ ὅλως ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις, ἐν αἷς νῦν διατελοῦμεν, καθιστῶσιν ἀνεκτὰ τὰ τοιαῦτα μέτρα. Διὰ νὰ πραγματοποιηθῶσι τὰ δάνεια τῆς Κυβερνήσεως διὰ κεφαλαίων ἐσωτερικῶν, κεφάλαια ἐνασχολούμενα εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν δεόν νὰ μετατραπῶσιν εἰς δάνεια πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως καταστραφῶσι, καταναλισκόμενα κατὰ τὸν Δόκτορα Σμίθ εἰς δαπάνας μὴ παραγωγικάς.

Δὲν δύναται τις βεβαίως νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι τὰ κεφάλαια εἰσὶ κοσμοπολιτικά, καὶ ὅτι τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία δύναται νὰ ἐλκύσῃ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφάλαια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ, ὅπερ ἀνοίγει ἡ μετατροπὴ τῶν κεφαλαίων εἰς δάνεια πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τοῦτο δὲ κατορθοῦται, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πίστεως, διότι τὰ κεφάλαια ταξειδεύουσι μόνον ἐνθα εὐρίσκουσιν ἀσφάλειαν καὶ συμφέρον.

Και ἡ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο εὐχερέστερον νὰ ἐπιτύχη δάνεια ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐὰν ἡ σημαία τοῦ Κράτους, εἰς ἣν οἱ κεφαλαιοῦχοι ἀτενίζουσι καὶ ἣτις καλεῖται προὔπολο γισμὸς ἢ μᾶλλον ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως δὲν ἐπαρουσίαζε σταθερὰ ἐλλείμματα καταπληκτικά. Διότι ἡ βουλή περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ δίδῃ τῇ Κυβερνήσει τὴν ἄδειαν νὰ δανειζῆται, ἀποκρούει ὅμως πᾶν μέσον πρὸς πληρωμὴν τῶν δανείων, ὅπως μὴ πάθῃ ἡ δημοτικότητα αὐτῆς.

Ἀλλὰ τί θέλει συμβῆ, ἐὰν, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦ παρόντος, ἐνῶ ἀναδέχονται διὰ τῶν δανείων ὑποχρεώσεις εἰς βάρος τοῦ μέλλοντος, δημοκοποῦσι συνάμα, ὅτι ἀνεκούφισαν τὸν λαὸν ἐκ τῆς φορολογίας, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ προσεχοῦς ἢ τοῦ ἀπωτέρου μέλλοντος διακηρύξουσιν, ὅτι δὲν ἐννοοῦσι καὶ οὗτοι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ φέρωσι τὸ Ἴσοζύγιον μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων δι' αὐξήσεως τῶν φόρων, ἀκολουθοῦντες τὸ πατριωτικὸν παράδειγμα τῶν προκατόχων των;

Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΣ.

ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΑΣ

Ἰδιαιτέραν ἔχουσι σημασίαν ἐν τῇ γεωργικῇ τοῦ κόσμου εὐημερίᾳ αἱ μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν συνομολογούμεναι ἐκάστοτε διεθνεῖς συμβάσεις. Εἶναι αὗται δεσμοὶ τῆς ἁρμονίας, ἣτις ἀποτελεῖ ἓνα τῶν κυριωτέρων ὄρων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Διὰ τὰς καθ' ἡμᾶς τύχας του, ἀποτελοῦσιν αἱ συμβάσεις αὗται κυριωτάτην τοῦ πολιτισμοῦ ἀποστολὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἔσπιν ταύτην καθὼς καὶ τὴν τῆς μελλούσης ἐκτυλίξεως τῶν ἀνατολικῶν ἐν γένει πραγμάτων, σπουδαιοτάτην ὑπολαμβάνομεν τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ ΥΛΣΤ' νόμου τῆς 5 Ἀπριλίου 1881 ψηφισθεῖσαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας ἀπὸ 6

Ἀπριλίου 1880 συνθήκην. Γὰ κατ' αὐτὴν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

1. Γὰ τε πλοῖα καὶ οἱ ὑπήκοοι τῶν δύο ἐπικρατειῶν θέλουσιν ἀπολαύει ἀμοιβαίως πλήρους ἐλευθερίας πρὸς ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν κατὰ τε τὰς πόλεις, τοὺς λιμένας, ποταμοὺς καὶ πᾶσαν χώραν αὐτῶν, ὧν ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται σήμερον ἢ θέλει ἐπιτραπῆ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ πλοῖα οἰουδήποτε ξένου ἔθνους. Οἱ Ἕλληνες ἐν Ῥωμανίᾳ καὶ οἱ Ῥωμοῦνοι ἐν Ἑλλάδι δύνανται ἀμοιβαίως, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας, νὰ εἰσέρχωνται, ὕδοιπορῶσι καὶ διαμένωσιν ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ εἰς οἰουδήποτε μέρος τῶν χωρῶν καὶ κτήσεων ἐκατέρου κράτους, ὅπως φροντίζωσι περὶ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν· θέλουσι δ' ἀπολαύει πρὸς ταῦτο, αὐτοὶ τε καὶ αἱ περιουσίαι των, τῆς αὐτῆς καὶ οἱ ἐγγώριοι προστασίας καὶ ἀσφαλείας. Δύνανται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν δύο χωρῶν νὰ ἀσκῶσι τὴν τε βιομηχανίαν καὶ τὸ μέγα καὶ μικρὸν ἐμπόριον, νὰ ἐνοικιάζωσιν ἢ κατέχωσιν οἰκίας, ἀποθήκας, καταστήματα ἢ γαίας ἀναγκαίας αὐτοῖς, μὴ ὑποκείμενοι, δι' ἑαυτοὺς τε καὶ τὴν περιουσίαν των, ὡς καὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας αὐτῶν, ὡς γενικὰ ἢ τοπικὰ τέλη ἢ φόρους καὶ ὑποχρεώσεις οἰασδήποτε, ἄλλας ἢ ἀνωτέρας ἐκείνων, εἰς ἃς ὑπόκεινται ἢ θέλουσιν ὑποκείσθαι οἱ ἰθαγενεῖς. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι οἱ προηγούμενοι ὅρισμοὶ κατ' οὐδὲν ἀκυροῦσι τοὺς ἐν ἑκατέρᾳ χώρᾳ κρατοῦντας περὶ ἐμπορίας, βιομηχανίας, ἀστυνομίας καὶ γενικῆς ἀσφαλείας νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς, εἰς οὓς ὑπόκεινται πάντες ἐν γένει οἱ ἀλλοδαποὶ, καὶ, καθ' ὅσον ἰδίως ἀφορᾷ τὴν Ῥωμανίαν, τοὺς νόμους καὶ ὁρισμοὺς δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ κτήσις καὶ κατοχὴ ἀκινήτων ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ οἰκιῶν καὶ οἰκοδομῶν οἰουδήποτε κειμένων ἐπὶ τοιούτων κτημάτων ἀγροτικῶν.

2. Οἱ Ἕλληνες ἐν Ῥωμανίᾳ καὶ οἱ Ῥωμοῦνοι ἐν Ἑλλάδι δύνανται ν' ἀποκτῶσι, κατέχωσι καὶ ἐκποιῶσιν ἐλευθέρως καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἐκατέρας χώρας πᾶν εἶδος κτήματος οὗ τινος οἱ νόμοι τῆς χώρας ἐπιτρέπουσιν ἢ θέλουσιν ἐπιτρέψει τὴν κτήσιν ἢ κατοχὴν εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἄλλου ξένου ἔθνους. Δύνανται δὲ ν' ἀποκτῶσι καὶ διαθέτωσιν αὐτὰ διὰ πωλήσεως, δωρεᾶς, ἀνταλλαγῆς, γάμου, διαθήκης ἢ παντὸς ἄλλου τρόπου, ὑφ' οὗς ὄρους ἐπιτρέπεται ἢ θέλει ἐπιτρέπεσθαι τοῦτο εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἄλλου ξένου ἔθνους,

ἄρθρου τούτου κατ' οὐδὲν μεταβάλλουσι τὰς ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Βιέννης τεθείσας καὶ ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων καθιερωθείσας ἀρχὰς ὡς πρὸς τοὺς ποταμοὺς, οἵτινες χωρίζουσιν ἢ διαρρέουσι πλείονα Κράτη.

10. Ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τῶν τελῶν χωρητικότητος καὶ ἀποδημητηρίων κατὰ τοὺς λιμένας ἑκατέρου Κράτους: α) ὅσα πλοῖα, κενὰ ἢ οὐκ ἔτι καταπλέοντα, ἀποπλεύουσιν ἐπίσης κενὰ· β) ὅσα πλοῖα, μεταβαίνοντα ἀπὸ τινος λιμένος ἑκατέρου Κράτους εἰς ἄλλον ἢ ἄλλους λιμένας αὐτοῦ κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀποδείξουσιν, ὅτι κατέβαλον ἤδη τὰ τοιαῦτα τέλη· γ) ὅσα πλοῖα, καταπλέοντα μετὰ φορτίου εἰς τινὰ λιμένα, ἐκουσίως ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἀποπλεύσῃ χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐμπορικὴν τινὰ πράξιν. — Ἐν περιπτώσει προσορμίσσεως ἐξ ἀνωτέρας βίας δὲν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἐμπορικαὶ πράξεις ἢ ἀποβίβασις καὶ ἐκφόρτωσις τῶν πραγματειῶν πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου, ἢ μεταβίβασις αὐτῶν εἰς ἄλλο πλοῖον καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ πρῶτον καταστῆ ἀνίκανον εἰς πλοῦν, αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι πρὸς ἐπισιτισμὸν τοῦ πληρώματος καὶ ἢ πώλησις τῶν θαλασσοβλαβῶν ἐμπορευμάτων, ὡς ἄκις ἢ διεύθυνσις τῶν τελωνείων ἐπιτρέψῃ ταῦτο.

11. Πᾶν πλοῖον ἑκατέρας Δυνάμεως, ὅπερ ἤθελεν ἀναγκασθῆ ἐκ κακοκαιρίας ἢ θαλασσίου συμβάντος νὰ καταφύγῃ εἰς λιμένα τινὰ τῆς ἑτέρας, δύναται νὰ ἐπισκευασθῆ καὶ προμηθευθῆ ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ νὰ ἀποπλεύσῃ ἐκ νέου, μὴ ὑποβαλλόμενον εἰς πληρωμὴν ἄλλων δικαιωμάτων ἢ τῶν καταβαλλομένων ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων πλοίων. Ἄν πλοῖόν τι ναυαγήσῃ ἢ ἐξοκείλῃ, τό τε πλοῖον ἢ τὰ συντριμματα αὐτοῦ καὶ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα καὶ πάντα τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματα ὅσα ἤθελον σωθῆ, ἢ τὸ προϊόν τῆς γενομένης τυχὸν πωλήσεώς των, θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ τοὺς πράκτορας των ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ των. Ἡ κατὰ πῆν ναυαγιαίρεσιν παρέμβασις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν δὲν θέλει παρέχει ἀφορμὴν εἰς εἰσπραξίν οἰασδήποτε δαπάνης πλὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν σωθέντων πραγμάτων καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει εἰς τὰ ὑπὸ ἐθνικὴν σημαίαν πλοῖα. Συμφωνεῖται προσέτι, ὅτι τὰ σωζόμενα πράγματα, καὶ ἐμπορεύματα δεῖν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν

οἰουδήποτε τελωνιακοῦ δασμοῦ, ἐκτὸς ἂν προορίζωνται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

12. Ἐξαιροῦνται τῶν ὀρισμῶν τῆς συνθήκης ταύτης τὰ πλεονεκτήματα ὧν ἀπολαύουσιν ἢ δύνανται ν' ἀπολαύσῃ τὰ προϊόντα τῆς ἐθνικῆς ἀλιείας.

13. Ὅσα οἰασδήποτε φύσεως ἐμπορεύματα, προϊόντα γῆς ἢ τέχνης ἑκατέρου Κράτους δύνανται ἢ θὰ δύνανται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ εἰσάγωνται νομίμως εἰς τὸ ἕτερον ἢ νὰ ἐξαγῶνται αὐτοῦ διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλα εἰσαγωγικὰ ἢ ἐξαγωγικὰ δικαιώματα ἢ τὰ ἐπιβαρύνοντα τὰ ὁμοειδῆ προϊόντα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἕνευ ἔθνους.

14. Καθ' ἕσον ἀφορᾷ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, τὰ εἰσαγωγικὰ, ἐξαγωγικὰ ἢ ἄλλα τέλη, αἱ δύο ἐπικράτειαι ὑπόσχονται ἀμοιβαίως νὰ μὴ παραχωρήσῃ ἐλάττωσιν τινὰ δασμοῦ, προνομίαν, χάριν ἢ ἀτέλειαν οἰανδήποτε εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ προϊόντα ἄλλου Κράτους, μὴ ἐκτείνεμένην ἐπίσης ἀμέσως καὶ ἄνευ τινὸς ὅρου εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ σχετικὰ προϊόντα ἑκατέρου Κράτους· διότι ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα ὑψηλὰ μέρη ἐπιθυμοῦσιν, ὅπως κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν, τὴν διαμετακόμισιν, τὴν ἀποθήκευσιν καὶ τὴν ἐκ νέου ἐξαγωγὴν, τὰ τοπικὰ δικαιώματα, τὰ μεσιτικά, τὰ δασμολόγια καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν τελωνείων, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἐν γένει ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, οἱ Ἕλληνες ἐν Ῥωμανίᾳ καὶ οἱ Ῥωμοῦνοι ἐν Ἑλλάδι ἀφορμειῶνται πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος.

15. Οὐδεμία ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ὑπὸ τῆς μιᾶς ἐπικρατείας ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν μὴ ἐφαρμοζομένη συνάμα εἰς πάντα τὰ λοιπὰ ξένα ἔθνη, ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν προσωρινῶν ἀπαγορεύσεων ἢ περιορισμῶν, οὓς ἑκατέρα Κυβέρνησις ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβάλλῃ ὡς πρὸς τὰ πολεμοφόδια ἢ διὰ λόγους ὑγειονομικούς.

16. Οὔτε τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, οὔτε τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐμπορεύματα θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι κατὰ τοὺς λιμένας τῆς Ῥωμανικῆς ὀχθῆς τοῦ Δουνάβεως εἰς πληρωμὴν εἰδικῶν τινος τέλους, πλὴν τῶν ἤδη ἐν αὐτοῖς νενομισμένων δικαιωμάτων πρὸς βελτίωσιν τῆς ὁρμίσσεως τῶν πλοίων καὶ ἐκτέλεσιν δη-

μοσίων τινῶν ἔργων, προωρισμένων νὰ εὐκολύνωσι τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων. Ὡς πρὸς τὰ τέλη ταῦτα, τὰ δικαιώματα προκυμαίας καὶ πάντα τὰ ἄλλα, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορεύματά των θέλουσιν ἐξομοιοῦσθαι κατὰ τοὺς Ῥωμουνικοὺς λιμένας πρὸς τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

17. Ὡς πρὸς τὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν βιομηχανικῶν σημάτων, τῶν σημάτων ἢ ἐπιγραφῶν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν τεχνουργικῶν σχεδίων ἢ ὑποδειγμάτων, οἱ πολῖται ἑκατέρας χώρας θέλουσιν ἀπολαύει ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἰθαγενεῖς δικαιωμάτων συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμούς. Ἡ διάταξις αὕτη θέλει ἀρχίσει ἰσχύουσα ἅμα ὡς τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὀρίσωσι δι' ἀνταλλαγῆς δηλώσεως τὰς διατυπώσεις, ὧν ἡ ἐκπλήρωσις θέλει προαπαιτεῖσθαι πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἑκατέρωθεν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς παρὰ χωρουμένων δικαιωμάτων.

18. Αἱ τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν διατάξεις περὶ ἀφομοιώσεως ἑκατέρου Κράτους πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος δὲν ἐφαρμόζονται ἐν Ῥωμουνίᾳ εἰς τὰς χάριτας, αἵτινες διὰ προσθέτων καὶ εἰδικῶν ἀρθρῶν παρέχονται εἰς ὁμορόν τι Κράτος, οὐδὲ εἰς τὰς ἐλαττώσεις δασμῶν ἢ ἀτελείας, ὧν ἡ ἐφαρμογή περιορίζεται εἰς γεωγραφικά τινα ὄρια ἢ εἰς τοὺς κατοίκους ἐπαρχιῶν τινῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὁμοροῦ ἐμπορίας.

19. Ἡ σύμβασις αὕτη θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἑπταετίαν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων. Ἄν δὲ οὐδέτερον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀνακοινώσῃ ἐν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου τὴν πρόθεσιν τοῦ περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος τῆς, θέλει διαμένει αὕτη ὑποχρεωτικὴ μέχρι τῆς λήξεως ἐνὸς ἔτι ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἑκάτερον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καταγγείλῃ αὐτήν. Οἱ προηγούμενοι ὀρισμοὶ καθίστανται ἐκτελεστοὶ ἐν ἑκατέρῳ Κράτει μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΕΝ ΕΤΕΙ 1880.

Ἡ ἐμπορικὴ καχεξία, ἣτις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐνέπνευσεν τοσοῦτους φόβους, φαίνεται ὅτι ἤρχισεν ὀπισθοδρομοῦσα, ἵνα διαδεχθῇ τὴν περίοδον τῶν δοκιμασιῶν νέα περίοδος πλήρης μειζόνων ἐλπίδων. Ἀπὸ 553,659,499 λιρ. στερλ. κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἀνέβη τὸ ἐξαγωγικὸν καὶ εἰσαγωγικὸν ὁμοῦ ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ ἔτος 1880 εἰς 632,800,582, ἥτοι ἠῤῥξησε κατὰ 79,141,083 λ. στ. Καὶ ἰδιαιτέρως ἡ μὲν εἰσαγωγή ἀπὸ 362,127,741 τῶ 1879 ἀνέβη εἰς 409,990,056, τῶ 1880, αὔξησις κατὰ 47,862,315 λ. στ. ἥτοι 13 τοῖς $\frac{1}{10}$, ἡ δὲ ἐξαγωγή ἀπὸ 191,531,758 τῶ 1879 εἰς 222,810,526 τῶ 1880, αὔξησις κατὰ 31,288,768 λ. στ. ἥτοι 16,2 τοῖς $\frac{1}{10}$. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διανομὴν τοῦ φαινομένου τούτου τῆς αὔξεσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀγγλίας ἐν ἔτει 1880, παρατηροῦμεν ἐκ προσφάτων δημοσιεύσεων τῆς καταστατικῆς, ὅτι τὰ στοιχεῖα τοῦ φαινομένου τούτου ἐπὶ μὲν τῆς ἐξαγωγῆς διανέμονται καθ' ἕλous τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ παριστῶντας σταθερῶς αὔξησιν, ἐπὶ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς μόνον δύο μῆνας, ὁ Ὀκτώβριος καὶ ὁ Δεκέμβριος, παριστῶσιν ἐλάττωσιν ὑπερσυμφηφιζομένην ἐν τούτοις ὑπὸ τῆς τῶν λοιπῶν.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν τροφίμων ὑπῆρξε ζωηροτέρα ἐν ἔτει 1880, ἐκτὸς καθόσον ἀφορᾷ τὸν σῖτον ἔστις ἀπὸ 31 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. λ. στ. τῶ 1879 κατέβη εἰς 30 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. τῶ 1880, τοῦ καφφέ (7 $\frac{2}{10}$ ἑκατομ. τῶ 1879 καὶ 7 τῶ 1880), τῶν πνευματωδῶν ποτῶν (2 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. τῶ 1879 καὶ 1 $\frac{3}{10}$ τῶ 1880) τοῦ κακάου (1 ἑκατομ. τῶ 1879 καὶ $\frac{1}{10}$ τῶ 1880) ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἡ αὔξησις τῆς εἰσαγωγῆς ἔχει ὡς ἐξῆς εἰς ἑκατομ. λ. στ. (τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ δεικνύοντος τὸ 1879 καὶ τοῦ δευτέρου τὸ 1880): Ζάχαρις ἀκαθάριστος 17,9 — 18,4. καὶ καθαρισμένη 4,1 — 4,4. Γάλλον 11,3 — 11,7. Βούτυρον 10,3 — 12,1. Ἀραβόσιτος 9,8 — 11,1. Ἄλευρον 8,5 — 8,7. Λίπος 6,8 — 8,7. Οἶνος 5,3 — 6,4. Κριθὴ 4,7 — 4,9. Βρώμη

4,5—4,9. Βόες 4—7. Κρέας βόειον αλατισμένον και νωπὸν 1, 9—2,3. Ὀρύζιον 3,4—3,7. Τυρὸς 3,8—5. Πατάτα 2,6—2,7.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρώτας ὕλας, ἡ εἰσαγωγή τοῦ βάμβακος ἀπὸ 36,278,660 λ. στ. τῷ 1879 ἀνέβη εἰς 42,765,183 αἰῶ 1880 καὶ ἡ τῶν ἐρίων ἀπὸ 23,267,640 εἰς 26,162,542. Τὸ φαινόμενον τῆς ἀυξήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἔχει εἰς ἑκατομ. λ. στ. ὡς ἐξῆς: λίνον 3,5 τῷ 1879—4 τῷ 1880. Κάναβις 1,6—1,8. δέρματα ἀκατέργαστα 1,6—2,2 καὶ κατειργασμένα 2,2—3. Ξυλεία ἀκατέργαστος 2,8—5,1 καὶ κατειργασμένη 7—10,5. Ἡ πρόοδος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν τεχνουργημάτων ἔχει ἐν τοῖς κυριωτέροις ὡς ἐξῆς: σιδηρικά 1,7—2,4. χειρόκτια 1,2—1,7. ὑφάσματα ἐκ βάμβακος 2,2—2,6 ἐκ μετάξης 7,5—7,8. ἐκ μετάξης μετ' ἄλλων ὑλῶν 3,2—3,4. ἐξ ἐρίου 5,6—7,6. νήματα ἐξ ἐρίου 1,2—1,7.

Μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἐποψιν τῆς ἐξαγωγῆς. Ὁ γαιάνθραξ, ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς Ἀγγλικῆς βιομηχανίας, ἀπὸ 7,206,799 λ. στ. τῷ 1879 ἐξήχθη κατὰ 8,378,944 τῷ 1880. Ὁ σίδηρος ἀπὸ 19,417,363 τῷ 1879 ἀνέβη εἰς 28,307,175 τῷ 1880. Ἐπὶ τῶν νημάτων καὶ ὑφασμάτων ἀπὸ τοῦ 1879 εἰς τὸ 1880 τὰ πρώτα μὲν παρίστανται ἐλαττούμενα εἰς ἑκατομ. λ. στ. ὡς ἐξῆς: νήματα ἐκ βάμβακος 12,—11,9. ἐξ ἐρίων 3,7—3,3. ἐκ λίνου 1—9/10. ἐκ μετάξης 694 χιλ. 685 χιλ. Τὰ δὲ ὑφάσματα παρίστανται προαγόμενα ὡς ἐξῆς: ἐκ βάμβακος 51,8—63,6. ἐξ ἐρίου 15,8—17,2. ἐκ λίνου 5,4—5,6. ἐκ μετάξης 1,6—2.

Ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὴν κίνησιν τῶν πολυτίμων μετάλλων, ἐπὶ μὲν τοῦ χρυσοῦ παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ εἰσαγωγή του ἀπὸ 13,331,369 λ. στ. τῷ 1879 κατέβη εἰς 9,458,996 τῷ 1880 καὶ ἡ ἐξαγωγή του ἀπὸ 17,578,815 εἰς 11,828,822. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ χρυσοῦ διευθύνθη πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ἐνῶ αὐταὶ εἶχον εἰς τὸ πλευρόν των τὰς χρυσοφόρους χώρας· τόσον ἀληθεύει, ὅτι τὰ μεταλλεῖα μὲν παράγουσι τὸν χρυσόν, τὸ ἐμπόριον ἔμως τὸν μεταφέρει! Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀργύρου παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ εἰσαγωγή του ἀπὸ 10,734,287 λ. στ. τῷ 1879 κατέβη εἰς 6,828,968 τῷ 1880 καὶ ἡ ἐξαγωγή του ἀπὸ 11,006,094 εἰς 7,060,681, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 2]3 ἀπερρόφησεν ἡ Σινικὴ αὐτοκρατορία.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗ.

Ἡ λειτουργία τῶν πολυτίμων μετάλλων ἐν τῇ καθόλου τῶν ἐθνῶν οἰκονομίᾳ εἶναι τριαύτη, ὥστε ἀπαραίτητος εἶναι ἡ περιοδικὴ μελέτη τῶν διαστάσεων, τὰς ὁποίας ἐκάστοτε λαμβάνει ἡ παραγωγή τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐνεργῶν χρυσείων καὶ ἀργυρείων. Τιοιουτοτρόπως ὀφείλομεν εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ Νομισματοκοπέου τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Burchard τὴν ἐπομένην εἰς βάρους (χιλιόγραμμα) καὶ εἰς ἀξίαν (δολάριον=5,60 νέας δραχμᾶς) ἐξακρίβωσιν τῆς ἐν τῇ τριετίᾳ 1877—79 παγκόσμιου τῶν πολυτίμων μετάλλων παραγωγῆς. Αἱ πληροφορίες αὐτῆς κέκτηνται μεγάλην σημασίαν τόσον πρὸς τὴν χρηματιστικὴν τῶν ἀτόμων ὅσον καὶ πρὸς τὰς γενικὰς βλέψεις τῶν ἐπικρατειῶν.

Α'. — Χρυσός

1877	χιλιόγραμμα	δολάρια
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι.	70,565	46,897,390
Ρωσία.....	40,967	27,226,668
Αὐστραλία.....	43,663	29,018,223
Μεξικόν.....	1,500	996,898
Γερμανία.....	308	204,697
Αὐστρία.....	1,800	1,196,278
Σουηδία.....	4	2,658
Ἰταλία.....	109	72,375
Ἀργεντίνη.....	118	78,546
Κολομβία.....	6,019	4,000,000
Λοιπὴ νότ. Ἀμερικὴ..	3,000	1,993,800
Ἰαπωνία.....	400	265,840
Ἀφρικὴ.....	3,000	1,993,800
ὄλον...	171,453	113,947,173

1878	χιλιόγραμμα	δολάρια
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι..	77,040	51,206,360
Ρωσσία	42,082	27,967,697
Αὐστραλία.....	43,663	29,018,223
Μεξικόν	1,500	996,898
Γερμανία.....	309	205,361
Αὐστρία.....	1,800	1,196,278
Σουηδία.....	9	6,001
Ἰταλία	109	72,375
Ἀργεντίνη	118	78,546
Κολομβία.....	6,019	4,000,000
Λοιπὴ νότ. Ἀμερική..	3,000	1,993,800
Ἰαπωνία.....	445	295,746
Ἀφρική.....	3,000	1,993,000
ἄλουν...	179,102	119,031,085

1879	χιλιόγραμμα	δολάρια
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι..	58,531	38,899,858
Ρωσσία.....	40,000	26,584,000
Αὐστραλία.....	43,663	29,018,223
Μεξικόν.....	1,488	989,161
Γερμανία	308	205,361
Αὐστρία.....	1,598	1,062,031
Σουηδία.....	3	1,994
Ἰταλία	109	72,375
Ἀργεντίνη.....	118	78,546
Κολομβία.....	6,019	4,000,000
Λοιπὴ νότ. Ἀμερική..	3,000	1,993,800
Ἰαπωνία.....	702	466,548
Ἀφρική.....	3,000	1,993,800
ἄλουν...	158,539	105,365,997

1877	χιλιόγραμμα	δολάρια
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι..	957,321	39,793,573
Ρωσσία	11,255	467,844
Μεξικόν.....	650,000	27,018,940
Γερμανία.....	147,612	6,135,877
Αὐστρία.....	51,000	2,119,948
Σουηδία	1,300	54,038
Νορβηγία	4,524	188,052
Ἰταλία.....	432	17,949
Λοιπὴ Εὐρώπη.....	50,000	2,078,380
Ἀργεντίνη	10,000	420,225
Κολομβία.....	24,057	1,000,000
Λοιπὴ νότ. Ἀμερική..	250,000	1,039,000
Ἰαπωνία	17,000	706,649
ἄλουν...	2,174,610	81,040,665

1878	χιλιόγραμμα	δολάρια
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι..	1,089,343	45,281,385
Ῥωσσία	10,778	448,016
Μεξικόν	650,000	27,018,940
Γερμανία	166,911	6,938,073
Αὐστρία.....	52,000	2,161,515
Σουηδία.....	1,268	52,708
Νορβηγία.....	4,000	166,270
Ἰταλία	432	17,949
Λοιπὴ Εὐρώπη	50,000	2,078,380
Ἀργεντίνη	10,109	420,225
Κολομβία	24,057	1,000,000
Λοιπὴ νότ. Ἀμερική..	250,000	1,039,190
Ἰαπωνία	17,584	728,846
ἄλουν...	2,326,432	87,351,497

1879	χιλιόγραμμα	δολάρια
Ἑνωμένοι Πολιτεῖαι..	981,225	40,812,132
Ρωσσία.....	10,000	415,676
Μεξικόν.....	605,469	25,167,768
Γερμανία.....	166,911	6,938,073
Αὐστρία.....	48,180	2,002,727
Σουηδία.....	1,502	62,425
Νορβηγία.....	4,000	166,270
Ἰταλία.....	432	19,949
Λοιπὴ Εὐρώπη.....	58,000	2,078,380
Ἀργεντίνη.....	10,109	420,225
Κολομβία.....	24,057	1,000,000
Λοιπὴ νότ. Ἀμερική.	250,000	1,039,190
Ἰαπωνία.....	22,046	916,400
ὄλον...	2,174,531	81,037,220

Τοιαύτη ἡ ἐν τῇ τριετίᾳ 1877—79 παγκόσμιος παραγωγή χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, μὴ λησμονουμένου ἐν τούτοις καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων, τὸν ὁποῖον ἐλέγχει ἡ κατὰ τὰ ἐν λόγῳ τρία ἔτη παρά τισι χώραις σταθερότης τοῦ ἐπιτευχθέντος προϊόντος. Ὁ μὲν χρυσὸς ἀπὸ 171,453, χιλιογράμμων τῷ 1877 ἀνέβη εἰς 179,102 τῷ 1878, ἵνα καταβῇ εἰς 158,539 τῷ 1879. Ὁ δὲ ἄργυρος ἀπὸ 2,174,610 χιλιογράμμων τῷ 1877 ἀνέβη εἰς 2,326,482 τῷ 1878, ἵνα καταβῇ εἰς 2,174,531 τῷ 1879.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παγκόσμιον νομισματοποιίαν, πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆς προκειμένης ἐκθέσεως, ὅτι τὰ κατὰ τὴν τριετίαν 1877—79 ἐκτυπωθέντα νομίσματα ἀναδιβάζονται εἰς ἀξίαν 872,841,706 δολλαρίων, ἐξ ὧν 479,972,168 εἰς χρυσόν, καὶ 292,869,538 εἰς ἄργυρον, ἤτοι τὸ ὄλον εἰς 4,438,776,000 νέων δραχμῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ Τῷ ΟΥΔΩ ΤΟΜῳ.

ΦΥΛ. 85ον ΜΑΡΤΙΟΣ 1880.

	σελ.
1. Οἰκονομικο-ἔθνικαί μεταβολαί.....	3
2. Κοινωνικὸν τῆς πτωχείας ζήτημα (Διχώνισμα τοῦ κ. Isaac Pereire).....	6
3. Κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ.....	12
4. Περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑποοργῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ.....	23
5. Δημόσια ἔσοδα τοῦ 1878 ὑπὸ τοῦ κ. Β.....	40
6. Παγκόσμιος σιτοπαραγωγή ἐν ἔτει 1879.....	46

ΦΥΛ. 86ον ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1880.

7. Συγκεντρωτικὰ πωλήσεων καταστήματα.....	49
8. Πολεμικαὶ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δαπάναι ὑπὸ τοῦ κ. Κ.....	53
9. Τραπεζικὰ καὶ νομισματικὰ ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Α.....	55
10. Καταστατικαὶ περὶ Ρωσσίας σημειώσεις ὑπὸ τοῦ κ. Η. ΒΛΑΣΣΗ.....	60
11. Ἀνεμοκίνητα Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. ΤΣΙΑΛΕΡ.....	65
12. Συνεργατικὸν σύστημα ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. ΖΑΝΟΥ.....	68
13. Νομοθετικὸς ἔλεγχος τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ.....	78
14. Ἐνοικίσεις τελωνείων ὑπὸ τῶν κ.κ. Α. Α. καὶ Ι. Σ.....	87
15. Ἐκπαιδευτήρια καὶ μαθηταί.....	93

ΦΥΛ. 87ον ΜΑΙΟΣ 1880.

16. Βιομηχανικὰ δοκιμαί.....	97
17. Περὶ τῶν ἀνεπαρκῶς καὶ τῶν μηδὲως φορολογουμένων ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΥ.....	101
18. Κοινωνιολογικαὶ σημειώσεις ὑπὸ τοῦ κ. Α. Φ. ΒΕΓΛΕΡΗ.....	122
19. Γεννήσεις καὶ θάνατοι.....	138
20. Ἀλληλοδανειστικοὶ ἐν Γερμανίᾳ συνεταιρισμοὶ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ.....	141

	Σελ.
21. Προϋπολογισμοί και δημόσια χρέη	143
ΦΥΛ. 88ον ΙΟΥΝΙΟΣ 1880.	
22. Κοινωνική ισότης και άνισότης	145
23. Περί τών άνεπαρκώς και τών μηδόλως φορολογουμένων υπό του κ. Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΥ	149
24. Διεθνή δικαστήρια έν Αίγύπτω υπό του κ. Β. ΓΑΥΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ	172
25. Έθνική Τράπεζα και τó Δάνειον προς άρσιν τής άναγκαστικής κυκλοφορίας υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	179
26. Παγκόσμιος σιδηροδρομία υπό του κ. Π.	191
ΦΥΛ. 89ον ΙΟΥΛΙΟΣ 1880.	
27. Κυβερνητική έπιστήμη	193
28. Έλληνική στρατολογία του 1880	197
29. Οικονομικοί έφοροι και δίκαι του δημοσίου	199
30. Η κατά τής φυλλοξήρας πρόνοια	202
31. Εισοδήματα έν Πρωσία υπό του κ. Ν. Ν.	209
32. Βιομηχανική περί τήν μεταξουργίαν εκπαίδευσις υπό του κ. Ν. Ν.	210
33. Περί τών έν Έλλάδι γάμων υπό του κ. Π.	213
34. Η Έλλάς έν τή τελευταία έκθέσει τών Παρισίων υπό του κ. Θ. Γ. ΡΕΤΖΙΝΑ	215
35. Μοναχικά τάγματα έν Γαλλία υπό του κ. Π.	228
36. Έθνική τράπεζα και δημόσιον ταμείον υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	230
37. Ένοίκια και εισοδήματα	238
ΦΥΛ. 90ον ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1880.	
38. Πνευματικοί και υλικοί τής πολιτείας σκοποί	241
39. Έλευθερία τραπεζών έν τή Ίονίω πολιτειά υπό του κ. Γ.	245
40. Περί χρεωλυσίου	251
41. Λιμήν τών Πατρών υπό του κ. Π.	261
42. Έθνική τράπεζα και δημόσιον ταμείον υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	272
43. Έταιρία έθνικού στόλου	286
ΦΥΛ. 91ον ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1880.	
44. Διανομή του εισοδήματος τής κοινωνίας μεταξύ τών μελών αυτής	289

	Σελ.
45. Έλληνικοί σιδηρόδρομοι υπό του κ. Ν. Ν.	293
46. Δημόσιοι είσπρακτορες υπό του κ. Π.	298
47. Έγγειος παρά Έρωμαίους φορολογία	300
48. Οί άπό του καπνού φόροι	302
49. Δημοκρατικοί τής Έρχαίας Έλλάδος τύποι	304
50. Σπογγοβιομηχανία υπό του κ. Δ. ΠΕΠΠΑ	307
51. Λιμήν τών Πατρών υπό του κ. Π.	310
52. Έργατικά συνέδρια έν Παρισίους υπό του κ. Α.	318
53. Προϋπολογισμοί τών έτών 1878,-1879,-1880.	321
54. Εύρωστία Έστυκού πληθυσμού	327
55. Έθνική Τράπεζα και δημόσιον ταμείον υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	328
ΦΥΛ. 92ον ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880.	
56. Οικονομικός κύκλος	337
57. Έταιρία Φυλακών	341
58. Έλληνοαιγυπτιακόν έμπόριον 1879 υπό του κ. Γ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ	347
59. Έθνική τράπεζα και χαρτόσημον υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	351
60. Πάλη μεταξύ έργασίας και κεφαλαίου έν Άγγλια υπό του κ. Θ. Μ.	363
61. Ο σίτος μεταξύ Άγγλιας και Άμερικης υπό του κ. Θ. Μ.	368
62. Άνανέωσις τής νομισματικής ένώσεως υπό του κ. Π.	371
63. Έθνική τράπεζα και δημόσιον ταμείον υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	378
ΦΥΛ. 93ον ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1880.	
64. Τύποι παραγωγής και χρήσις καταναλώσεως	385
65. Τραπεζικά έν Έπτανήσω υπό του κ. Π.	389
66. Έξαγωγή Ένωμένων Πολιτειών εις γεωργικά προϊόντα	396
67. Φορολογία έθνικών και εκκλησιαστικών γαιών υπό του κ. Α. Γ.	399
68. Οίνοποίησης Κορινθιακής σταφίδος	401
69. Ρουμολικά έν Βοσπόρω και ποταμόπλοια έν Ίστροφ.	404
70. Πληθυσμός άρρένων και στρατευσίμων έν Έλλάδι	407
71. Διεθνής ναυτικός κανονισμός	412
72. Έθνική τράπεζα και δημόσιον ταμείον υπό του κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	419

ΦΥΛ. 94ον ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1880.

	Σελ.
73. Γεωργική σύγκρισις μεταξὺ Βυρῶπης καὶ Ἀμερικῆς.	433
74. Νομοθετικὴ πρόνοια περὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Α.	436
75. Παραγωγή καὶ κατανάλωσις καπνοῦ	441
76. Γερμανικὴ μετανάστευσις	444
77. Διεθνὴς ναυτικὸς κανονισμὸς	446
78. Ἐθνικὴ τράπεζα καὶ χαρτόσημον ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	450
79. Ἐθνικὴ τράπεζα καὶ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	467
80. Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν	472

ΦΥΛ. 95ον ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1881.

81. Αἷτια τῆς ἐνεστώσης ναυτικῆς παρακμῆς	481
82. Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν	485
83. Βελγικαὶ φυλακαὶ ὑπὸ τῆς Β. Κ.	487
84. Περὶ στρατιωτικῶν καταλυμάτων	494
85. Ἐθνικὴ τράπεζα ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	477
86. Ὁ περιορισμὸς τοῦ τραπεζικοῦ τόκου ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Σ. ΦΛΩΡΟΥ	502
87. Προϋπολογισμὸς τοῦ 1881 ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	502
88. Ἀπολογισμὸς τοῦ 1879 ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ.	520
89. Ναυτιλιακὰ διπλώματα	527

ΦΥΛ. 96ον ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1881.

90. Πολεμικαὶ δαπάναι	529
91. Ἑλληνοβουλγαρικαὶ ἀνταπαιτήσεις	531
92. Κατάστασις τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1879 ὑπὸ τοῦ κ. Π.	537
93. Γεωργικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὄροι ἐν Ρωσίᾳ	541
94. Τελωνιακὰ	546
95. Ἐθνικὴ τράπεζα καὶ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ	550
96. Ἑλληνο-Ρωμανικὴ συνθήκη	560
97. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας ἐν ἔτει 1880	567
98. Παγκόσμιος χρυσοῦ καὶ ἀργύρου παραγωγή	569